

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพของคนพิการภายหลังการจดทะเบียนคนพิการ ศึกษาเฉพาะศูนย์บริการจดทะเบียนคนพิการแบบเบ็ดเสร็จ โรงพยาบาลสระบุรี” จำนวน 278 ราย ผลการนำเสนอด้วยตารางประกอบการบรรยาย ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 การเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพของคนพิการภายหลังการจดทะเบียนคนพิการ

2.1 การได้รับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์

2.2 การได้รับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษา

2.3 การได้รับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

2.4 การได้รับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านสังคม

ส่วนที่ 3 ปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพภายหลังการจดทะเบียนคนพิการ

3.1 ปัญหาตนเอง

3.2 ปัญหาครอบครัว

ส่วนที่ 4 ความต้องการบริการจากภาครัฐ/เอกชนของคนพิการภายหลังการจดทะเบียนคนพิการ

ส่วนที่ 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างและการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ส่วนที่ 6 การอภิปรายผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทความพิการ

เพศ

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 57.2 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 42.8 เป็นเพศชาย

อายุ

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 24.8 มีช่วงอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 24.5 อยู่ในช่วงอายุ 41-50 ปี ร้อยละ 23.4 ช่วงอายุ 31-40 ปี ร้อยละ 20.9 ช่วง 50 ปีขึ้นไป และร้อยละ 6.5 อายุต่ำกว่า 20 ปี โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ยประมาณ 39 ปี

สถานภาพสมรส

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50.4 มีสถานภาพโสดมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 34.9 มีสถานภาพสมรส และน้อยที่สุดร้อยละ 14.7 มีสถานภาพหย่าร้าง/ม่าย (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของคนพิการ จำแนกตามเพศ
อายุ สถานภาพสมรส

ข้อมูลทั่วไป	(N = 278)	
	จำนวน	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
- หญิง	159	57.2
- ชาย	119	42.8
<u>อายุ</u>		
- ต่ำกว่า 20 ปี	18	6.5
- 21 - 30 ปี	69	24.8
- 31 - 40 ปี	65	23.4
- 41 - 50 ปี	68	24.5
- 51 ปีขึ้นไป	58	20.9
<u>สถานภาพสมรส</u>		
- โสด	140	50.4
- สมรส	97	34.9
- หย่าร้าง / ม่าย	41	14.7

ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 56.8 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 15.8 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 5.4 จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)/ปริญญาตรี นอกนั้นจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และไม่ได้รับการศึกษา

อาชีพ

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 39.2 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 26.3 ไม่ได้ประกอบอาชีพ และน้อยที่สุดร้อยละ 1.1 ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

กลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดร้อยละ 25.5 มีรายได้ 5,001 บาทขึ้นไป รองลงมาร้อยละ 23.0 และน้อยที่สุดร้อยละ 13.3 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,000–3,000 บาท

ประเภทความพิการ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 62.6 มีความพิการทางกายหรือเคลื่อนไหวมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 12.2 มีความพิการทางการมองเห็น ร้อยละ 11.5 มีความพิการทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย ร้อยละ 8.3 มีความพิการทางสติปัญญาและการเรียนรู้ และน้อยที่สุดร้อยละ 5.4 มีความพิการทางจิตใจและพฤติกรรม (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2
จำนวนและร้อยละของคนพิการ จำแนกตามระดับการศึกษา
อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประเภทความพิการ

ข้อมูลทั่วไป	(N = 278)	
	จำนวน	ร้อยละ
<u>ระดับการศึกษา</u>		
- ไม่ได้รับการศึกษา	49	17.6
- ประถมศึกษา	158	56.8
- มัธยมศึกษาตอนต้น	45	15.8
- มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	12	4.3
- ปวส./ปริญญาตรี	14	5.4
<u>อาชีพ</u>		
- รับจ้างทั่วไป	109	39.2
- ไม่ได้ประกอบอาชีพ	73	26.3
- ค้าขาย	44	15.8
- ธุรกิจส่วนตัว	31	11.2
- รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	12	4.3
- เกษตรกรรม	6	2.2
- พนักงานบริษัท	3	1.1
<u>รายได้เฉลี่ยต่อเดือน</u>		
- ต่ำกว่า 2,000 บาท	64	23.0
- 2,001 – 3,000 บาท	37	13.3
- 3,001 – 4,000 บาท	50	18.0
- 4,001 – 5,000 บาท	56	20.1
- 5,001 บาทขึ้นไป	71	25.5
<u>ประเภทความพิการ</u>		
- ทางกายหรือการเคลื่อนไหว	174	62.6
- ทางการมองเห็น	34	12.2
- ทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย	32	11.5
- ทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้	23	8.3
- ทางจิตใจหรือพฤติกรรม	15	5.4

ส่วนที่ 2 การเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพของคนพิการ

ภายหลังการจดทะเบียนคนพิการ

ผู้ศึกษาได้นำเสนอรายละเอียดการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพของคนพิการ มาออกแบบสอบถามให้ได้คำถามต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยบริการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ บริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์ บริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษา บริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ และบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านสังคม

2.1 บริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์

ผลการศึกษาเกี่ยวกับการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์ ดังนี้

- การได้รับการรักษาพยาบาลโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 51.4 ได้รับบริการอยู่ในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 20.1 ได้รับบริการอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 9.4 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.97 แสดงว่าคนพิการได้รับการรักษาพยาบาลโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 2.9 ไม่ได้รับการรักษาพยาบาลโดยเสียค่าใช้จ่าย

- การได้รับการบริการทางการแพทย์ที่ตรงกับสภาพความพิการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 52.5 ได้รับบริการอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 19.8 ได้รับบริการอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 0.7 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.77 แสดงว่าคนพิการได้รับการบริการทางการแพทย์ที่ตรงกับสภาพความพิการอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 5.8 ไม่ได้รับการบริการทางการแพทย์ที่ตรงกับสภาพความพิการ

- การได้รับการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 35.6 ได้รับบริการอยู่ในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 28.1 ได้รับบริการอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 1.8 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.53 แสดงว่าคนพิการได้รับการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 6.8 ไม่ได้รับการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์

- การได้รับคำแนะนำบริการทางการแพทย์จากหน่วยบริการทางการแพทย์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 28.4 ได้รับบริการอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 27.0 ได้รับบริการอยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 0.7 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.48 แสดงว่าคนพิการได้รับคำแนะนำบริการทางการแพทย์จากหน่วยบริการทางการแพทย์อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 3.2 ไม่ได้รับคำแนะนำบริการทางการแพทย์จากหน่วยบริการทางการแพทย์

- การได้รับบริการด้านการแพทย์ในการรักษาพยาบาลหรือแก้ไขความพิการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 37.8 ได้รับบริการอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 22.7 ได้รับบริการอยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 6.5 ได้รับบริการน้อย มีค่าเฉลี่ย 3.13 แสดงว่า คนพิการได้รับบริการด้านการแพทย์ในการรักษาพยาบาลหรือแก้ไขความพิการอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 14.7 ไม่ได้รับบริการทางการแพทย์ในการรักษาพยาบาลหรือแก้ไขความพิการ

- การได้รับการทำกิจกรรมบำบัดเพื่อสามารถใช้ชีวิตประจำวันได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 23.7 ได้รับบริการอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 23.7 ได้รับบริการอยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 1.8 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.09 แสดงว่า คนพิการได้รับการทำกิจกรรมบำบัดเพื่อสามารถใช้ชีวิตประจำวันได้อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 15.1 ไม่ได้รับการบำบัดเพื่อสามารถใช้ชีวิตประจำวันได้

- การได้รับการกายภาพบำบัดภายหลังความพิการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 26.3 ได้รับบริการอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 23.4 ได้รับบริการอยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 5.0 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.04 แสดงว่า คนพิการได้รับการกายภาพบำบัดภายหลังความพิการอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 11.9 ไม่ได้รับการกายภาพบำบัดภายหลังความพิการ

- การได้รับกายอุปกรณ์ เช่น แขน ขาเทียม หรือได้รับเครื่องช่วย ความพิการ เช่น เครื่องช่วยหูฟัง รถเข็นนั่ง แวนสายตา เป็นต้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 22.3 ได้รับบริการอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 21.2 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 9.0 ได้รับบริการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 2.29 แสดงว่า คนพิการได้รับกายอุปกรณ์ เช่น แขน ขาเทียม หรือได้รับเครื่องช่วย ความพิการ เช่น เครื่องช่วยหูฟัง รถเข็นนั่ง แวนสายตา เป็นต้น อยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 24.1 ไม่ได้รับกายอุปกรณ์ เช่น แขน ขาเทียม หรือได้รับเครื่องช่วย ความพิการ เช่น เครื่องช่วยหูฟัง รถเข็นนั่ง แวนสายตา เป็นต้น

- การได้รับการฝึกพูดเพื่อแก้ไขความพิการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 16.9 ได้รับบริการอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 14.4 ได้รับบริการอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 4.0 ได้รับบริการอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.49 แสดงว่า คนพิการได้รับการฝึกพูดเพื่อแก้ไขความพิการอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 51.8 ไม่ได้รับการฝึกพูดเพื่อแก้ไขความพิการ

- การได้รับการส่งต่อไปรักษาโรงพยาบาลอื่น ๆ ที่ตรงกับสภาพความพิการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 11.9 ได้รับบริการอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 8.3 ได้รับบริการอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งเท่ากับระดับน้อย และร้อยละ 3.2 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย

- 1.15 แสดงว่าคนพิการได้รับการส่งต่อไปรักษารพ.อื่น ๆ ที่ตรงกับสภาพความพิการอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 62.9 ไม่ได้รับการส่งต่อไปรักษาโรงพยาบาลอื่น ๆ ที่ตรงกับสภาพความพิการ
- ภาพรวมการได้รับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ของคนพิการ พบว่ามีค่าเฉลี่ย 2.89 แสดงว่า คนพิการเข้าถึงบริการทางการแพทย์อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3

จำนวนและร้อยละค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคนพิการ
จำแนกตามการได้รับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์

บริการฟื้นฟูสมรรถภาพ ด้านการแพทย์	ได้รับ					ไม่ได้ รับ	\bar{X}	S.D.	การ แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
- การได้รับการ รักษาพยาบาลโดยไม่ เสียค่าใช้จ่าย	51.4 (143)	20.1 (56)	12.2 (34)	9.4 (26)	4.0 (11)	2.9 (8)	3.97	1.35	มาก
- การได้รับบริการทาง การแพทย์ที่ตรงกับ สภาพความพิการ	52.5 (146)	6.1 (17)	19.8 (55)	15.1 (42)	0.7 (2)	5.8 (16)	3.77	1.51	มาก
- การได้รับการตรวจ วินิจฉัยทางการแพทย์	35.6 (99)	16.9 (47)	28.1 (78)	10.8 (30)	1.8 (5)	6.8 (19)	3.53	1.45	มาก
- การได้รับคำแนะนำ บริการทางการแพทย์ จากหน่วยบริการทาง การแพทย์	27.0 (75)	23.0 (64)	28.4 (79)	17.6 (49)	0.7 (2)	3.2 (9)	3.48	1.26	มาก
- การได้รับบริการทาง การแพทย์ในการ รักษาพยาบาลหรือ เพื่อแก้ไขความพิการ	22.7 (63)	18.3 (51)	37.8 (105)	6.5 (18)	-	14.7 (41)	3.13	1.57	มาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

บริการฟื้นฟูสมรรถภาพ ด้านการแพทย์	ได้รับ					ไม่ได้ รับ	\bar{X}	S.D.	การ แปล ผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
- การได้รับการทำ กิจกรรมบำบัดเพื่อ สามารถใช้ ชีวิตประจำวันได้	23.7 (66)	23.0 (64)	24.1 (67)	12.2 (34)	1.8 (5)	15.1 (42)	3.09	1.65	มาก
- การได้รับการ กายภาพบำบัด ภายหลังความพิการ	23.4 (65)	18.3 (51)	26.3 (73)	15.1 (42)	5.0 (14)	11.9 (33)	3.04	1.60	มาก
- การได้รับกาย อุปกรณ์ เช่น แขน ขา เทียมหรือได้รับ เครื่องช่วยความพิการ เช่น เครื่องช่วยหูฟัง รถเข็นนั่ง แวนสายตา เป็นต้น	15.1 (42)	9.0 (25)	22.3 (62)	21.2 (59)	8.3 (23)	24.1 (67)	2.29	1.71	ปาน กลาง
- การได้รับการฝึกพูด เพื่อแก้ไขการพูด	4.0 (11)	14.4 (40)	16.9 (47)	8.3 (23)	4.7 (13)	51.8 (144)	1.49	1.72	น้อย
- การได้รับการส่ง ต่อไปรักษา รพ.อื่น ๆ ที่ตรงกับสภาพความ พิการ	5.4 (15)	8.3 (23)	11.9 (33)	8.3 (23)	3.2 (9)	62.9 (175)	1.15	1.67	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม							2.89	1.55	ปาน กลาง

2.2 บริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษา

ผลการศึกษาเกี่ยวกับการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษา ดังนี้

- การได้รับการศึกษาตามเกณฑ์ภาคบังคับทั้งในระบบและนอกระบบ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50.7 ได้รับการอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 11.2 ได้รับการอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 10.8 ได้รับการอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.37 แสดงว่าคนพิการได้รับการศึกษาตามเกณฑ์ภาคบังคับทั้งในระบบและนอกระบบอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 17.6 ไม่ได้รับการการศึกษาตามเกณฑ์ภาคบังคับทั้งในระบบและนอกระบบ

- การได้รับการศึกษาในสถานศึกษาร่วมกับเด็กปกติ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 51.8 ได้รับการอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 15.1 ได้รับการอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 2.2 ได้รับการอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.37 แสดงว่าคนพิการได้รับการศึกษาในสถานศึกษาร่วมกับเด็กปกติอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 20.1 ไม่ได้รับการศึกษาในสถานศึกษาร่วมกับเด็กปกติ

- การได้รับการแนะแนวทางการศึกษาทั้งสายสามัญและวิชาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 24.5 ได้รับอยู่ในระดับมากที่สุดอยู่ในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 18.7 ได้รับการอยู่ในระดับปานกลาง และน้อยที่สุดร้อยละ 10.1 ได้รับการอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.46 แสดงว่าคนพิการได้รับการแนะแนวทางการศึกษาทั้งสายสามัญและวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 19.4 ไม่ได้รับการแนะแนวทางการศึกษาทั้งสายสามัญและวิชาชีพ

- การได้รับคำแนะนำในการใช้บริการของสถานศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 32.7 ได้รับอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 15.5 ได้รับการอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 8.6 ได้รับการอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.25 แสดงว่า คนพิการได้รับคำแนะนำในการใช้บริการของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 23.0 ไม่ได้รับคำแนะนำในการใช้บริการของสถานศึกษา

- การได้รับเข้าเรียนสายวิชาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 28.4 ได้รับการอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 18.0 ได้รับการอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 7.2 ได้รับการอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.05 แสดงว่าคนพิการได้รับเข้าเรียนสายวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 27.3 ไม่ได้รับเข้าเรียนสายวิชาชีพ

- การได้รับเข้าฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นทางวิชาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 28.4 ได้รับการอยู่ในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 24.8 ได้รับการอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ

3.2 ได้รับบริการอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.85 แสดงว่าคนพิการได้รับเข้าฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นทางวิชาชีพอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 28.4 ไม่ได้รับเข้าฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นทางวิชาชีพ

- การได้รับการศึกษาด้วยตนเองจากระบบข้อมูลสารสนเทศ (อินเทอร์เน็ต) พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 26.3 ได้รับบริการอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 16.5 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 12.9 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.79 แสดงว่าคนพิการได้รับการศึกษาด้วยตนเองจากระบบข้อมูลสารสนเทศ (อินเทอร์เน็ต) อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 32.4 ไม่ได้รับการศึกษาด้วยตนเองจากระบบข้อมูลสารสนเทศ (อินเทอร์เน็ต)

- การได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกในสื่อทางการศึกษา เช่น แผ่นภาพ วิทยุ เทป อักษรเบลล์ เป็นต้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 24.1 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 22.3 ได้รับบริการอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 0.7 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.49 แสดงว่า คนพิการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกในสื่อทางการศึกษา อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 54.7 ไม่ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกในสื่อทางการศึกษา เช่น แผ่นภาพ วิทยุ เทป อักษรเบลล์ เป็นต้น

- การได้รับการศึกษาในสถานศึกษาพิเศษ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 12.2 ได้รับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 7.6 ได้รับบริการอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 1.4 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.21 แสดงว่า คนพิการได้รับการศึกษาในสถานศึกษาพิเศษอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 67.3 ไม่ได้รับการศึกษานในสถานศึกษาพิเศษ

- การได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์เครื่องเขียนในการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 12.9 ได้รับบริการอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 7.6 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 1.8 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 0.93 แสดงว่า คนพิการได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์เครื่องเขียนในการศึกษาอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 69.4 ไม่ได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์เครื่องเขียนในการศึกษา

- การได้รับการสนับสนุนเสื้อผ้า ชุดนักเรียนในการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 9.4 ได้รับบริการอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 5.0 ได้รับบริการอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 4.7 ได้รับบริการอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งเท่ากับระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 0.77 แสดงว่าคนพิการได้รับการสนับสนุนเสื้อผ้า ชุดนักเรียนในการศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 75.2 ไม่ได้รับการสนับสนุนเสื้อผ้าชุดนักเรียนในการศึกษา

ภาพรวมการได้รับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษาของคนพิการ พบว่ามีค่าเฉลี่ย 1.96 แสดงว่า คนพิการเข้าถึงบริการทางการศึกษาอยู่ในระดับน้อย (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคนพิการ

จำแนกตามการได้รับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษา

บริการฟื้นฟูสมรรถภาพ ด้านการศึกษา	ได้รับ					ไม่ได้ รับ	\bar{X}	S.D.	การ แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
- การได้รับการศึกษา ตามเกณฑ์ภาคบังคับ ทั้งในระบบและนอกระบบ	50.7 (141)	6.1 (17)	11.2 (31)	10.8 (30)	3.6 (10)	17.6 (49)	3.37	1.95	มาก
- การได้รับการศึกษา ในสถานศึกษาร่วมกับ เด็กปกติ	51.8 (144)	4.3 (12)	15.1 (42)	6.5 (18)	2.2 (6)	20.1 (56)	3.37	1.99	มาก
- การได้รับการแนะ แนวด้านการศึกษาทั้ง สายสามัญและ วิชาชีพ	10.1 (28)	24.5 (68)	18.7 (52)	14.7 (41)	12.6 (35)	19.4 (54)	2.46	1.66	ปาน กลาง
- การได้รับคำแนะนำ ในการใช้บริการของ สถานศึกษา	8.6 (24)	10.8 (30)	32.7 (91)	15.5 (43)	9.4 (26)	23.0 (64)	2.25	1.58	ปาน กลาง
- การได้รับเข้าเรียน สายวิชาชีพ	7.2 (20)	9.7 (27)	28.4 (79)	18.0 (50)	9.4 (26)	27.3 (76)	2.05	1.59	ปาน กลาง
- การได้รับเข้า ฝึกอบรมหลักสูตร ระยะสั้นทางวิชาชีพ	3.2 (9)	7.6 (21)	24.8 (69)	28.4 (79)	7.6 (21)	28.4 (79)	1.85	1.43	น้อย

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

บริการฟื้นฟูสมรรถภาพ ด้านการศึกษา	ได้รับ					ไม่ได้ รับ	\bar{X}	S.D.	การ แปล ผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
- การได้รับการศึกษา ด้วยตนเองจากระบบ ข้อมูล สารสนเทศ (อินเทอร์เน็ต)	6.5 (18)	5.4 (15)	26.3 (73)	16.5 (46)	12.9 (36)	32.4 (90)	1.79	1.57	น้อย
- การได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก ในการสื่อสาร ทางการศึกษา เช่น แผ่นภาพ วิทยู เทป อักษรเบลล์ เป็นต้น	2.5 (7)	5.0 (14)	22.3 (62)	24.1 (67)	0.7 (2)	54.7 (152)	1.49	1.49	น้อย
- การได้รับการศึกษา ในสถานศึกษาพิเศษ	12.2 (34)	6.1 (17)	7.6 (21)	5.4 (15)	1.4 (4)	67.3 (187)	1.21	1.87	น้อย
- การได้รับการสนับสนุน อุปกรณ์เครื่อง เขียนในการศึกษา	4.3 (12)	4.0 (11)	12.9 (36)	7.6 (21)	1.8 (5)	69.4 (193)	0.93	1.53	น้อย ที่สุด
- การได้รับการ สนับสนุนเสื้อผ้าชุด นักเรียนในการศึกษา	4.7 (13)	4.7 (13)	5.0 (14)	9.4 (26)	1.1 (3)	75.2 (209)	0.77	1.48	น้อย ที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม							1.96	1.65	น้อย

2.3 บริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

ผลการศึกษาเกี่ยวกับการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ ดังนี้

- การได้ยื่นเรื่องการกู้ยืมเงินประกอบอาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 42.8 ได้รับบริการอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 10.1 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 2.2

ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.75 แสดงว่าคนพิการได้ยื่นเรื่องการกู้ยืมเงินประกอบอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 33.1 ไม่ได้ยื่นเรื่องการกู้ยืมเงินประกอบอาชีพ

- การได้รับคำแนะนำเมื่อไปใช้บริการสำนักงานจัดหางาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 34.9 ได้รับบริการอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 26.3 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 4.0 ได้รับบริการอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.26 แสดงว่า คนพิการได้รับคำแนะนำเมื่อไปใช้บริการสำนักงานจัดหางานอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 16.2 ไม่ได้คำแนะนำเมื่อไปใช้บริการสำนักงานจัดหางาน

- การได้รับการฝึกอบรมโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.7 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 27.3 ได้รับบริการอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 2.5 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.00 แสดงว่าคนพิการได้รับการฝึกอบรมโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 21.2 ไม่ได้รับการฝึกอบรมโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

- การได้รับการจัดฝึกอาชีพตามหลักสูตรระยะสั้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 32.0 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 23.0 ได้รับบริการอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 5.8 ได้รับบริการ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 1.96 แสดงว่า คนพิการได้รับการจัดฝึกอาชีพตามหลักสูตรระยะสั้นอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 26.3 ไม่ได้รับการจัดฝึกอาชีพตามหลักสูตรระยะสั้น

- การได้รับการฝึกอาชีพจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 28.4 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 24.5 ได้รับบริการอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 1.8 ได้รับบริการอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.71 แสดงว่า คนพิการได้รับการฝึกอาชีพจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 33.1 ไม่ได้รับการฝึกอาชีพจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

- การได้รับข้อมูลข่าวสารการบริการอาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 32.7 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 21.2 ได้รับบริการอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 2.9 ได้รับบริการอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.67 แสดงว่าคนพิการได้รับข้อมูลข่าวสารการบริการอาชีพอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 32.4 ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารการบริการอาชีพ

- การได้รับคัดเลือกเข้าทำงานในสถานประกอบการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 15.8 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 12.2 ได้รับบริการอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 2.2 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.33 แสดงว่าคนพิการได้รับคัดเลือกเข้าทำงานในสถานประกอบการอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 56.8 ไม่ได้รับคัดเลือกเข้าทำงานในสถานประกอบการ

ภาพรวมการได้รับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพของคนพิการ พบว่ามีค่าเฉลี่ย 2.83 แสดงว่าคนพิการเข้าถึงบริการทางอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5
จำนวนและร้อยละค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคนพิการ
จำแนกตามการได้รับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

บริการฟื้นฟู สมรรถภาพ ด้านอาชีพ	ได้รับ					ไม่ได้ รับ	\bar{X}	S.D.	การ แปลผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
- การได้ยินเรื่องการ กู้ยืมเงินประกอบ อาชีพ	42.8 (119)	3.2 (9)	8.6 (24)	10.1 (28)	2.2 (6)	33.1 (92)	2.75	2.21	ปาน กลาง
- การได้รับคำแนะนำ เมื่อไปใช้บริการ สำนักงานจัดหางาน	4.0 (11)	10.1 (28)	34.9 (97)	26.3 (73)	8.6 (24)	16.2 (45)	2.26	1.34	ปาน กลาง
- การได้รับการฝึก อาชีพโดยไม่เสีย ค่าใช้จ่าย	3.2 (9)	4.0 (11)	27.3 (76)	41.7 (116)	2.5 (7)	21.2 (59)	2.00	1.27	น้อย
- การได้รับการจัดฝึก อาชีพตามหลักสูตร ระยะสั้น	6.8 (19)	5.8 (16)	23.0 (64)	32.0 (89)	6.1 (17)	26.3 (73)	1.96	1.48	น้อย
- การได้รับการฝึก อาชีพจากกรมพัฒนา ฝีมือแรงงาน	1.8 (5)	6.5 (18)	24.5 (68)	28.4 (79)	5.8 (16)	33.1 (92)	1.71	1.40	น้อย
- การได้รับข้อมูล ข่าวสารการบริการ อาชีพ	2.9 (8)	4.3 (12)	21.2 (59)	32.7 (91)	6.5 (188)	32.4 (90)	1.67	1.38	น้อย
- การได้รับการ คัดเลือกเข้าทำงานใน สถานประกอบการ	10.8 (30)	2.2 (6)	12.2 (34)	15.8 (44)	2.2 (6)	56.8 (158)	1.33	1.74	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม							1.95	1.55	น้อย

2.4 บริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านสังคม

ผลการศึกษาเกี่ยวกับการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านสังคม ดังนี้

- การได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกจากภาครัฐ/เอกชน ดังนี้

ที่จอดรถ พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกด้านที่จอดรถ ร้อยละ 68.0 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 4.7 อยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 0.7 อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 3.84 แสดงว่าคนพิการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกที่จอดรถจากภาครัฐ/เอกชนอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 18.7 ไม่ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกที่จอดรถจากภาครัฐ/เอกชน

ทางลาด พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกด้านทางลาด ร้อยละ 71.6 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 7.6 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 0.7 อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 4.01 แสดงว่าคนพิการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกทางลาดจากภาครัฐ/เอกชนอยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 15.5 ไม่ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกทางลาดจากภาครัฐ/เอกชน

ห้องน้ำ พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกด้านห้องน้ำ ร้อยละ 71.6 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 7.2 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 0.7 อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 4.01 แสดงว่าคนพิการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกห้องน้ำจากภาครัฐ/เอกชนอยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 15.5 ไม่ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกห้องน้ำจากภาครัฐ/เอกชน

ลิฟท์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกด้านลิฟท์ ร้อยละ 71.6 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 7.2 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 0.7 อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 4.01 แสดงว่าคนพิการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกลิฟท์จากภาครัฐ/เอกชนอยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 15.5 ไม่ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกลิฟท์จากภาครัฐ/เอกชน

ประตูเข้า-ออก พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกด้านประตูเข้า-ออก ร้อยละ 71.6 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 7.2 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 0.7 อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 4.01 แสดงว่าคนพิการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกประตูเข้า-ออกจากภาครัฐ/เอกชนอยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 15.5 ไม่ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกประตูเข้า-ออกจากภาครัฐ/เอกชน

โทรศัพท์สาธารณะ พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโทรศัพท์สาธารณะ ร้อยละ 71.6 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 7.2 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 0.7 อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 4.01 แสดงว่าคนพิการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกโทรศัพท์

สาธารณะจากภาครัฐ/เอกชนอยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 15.5 ไม่ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก
สะดวกโทรศัพท์สาธารณะจากภาครัฐ/เอกชน

บันไดขึ้น-ลง พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกด้านบันไดขึ้น-ลง
ร้อยละ 71.6 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 7.2 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 0.7 อยู่ใน
ระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 4.01 แสดงว่าคนพิการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกบันไดขึ้น-ลงจากภาครัฐ/
เอกชนอยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 15.5 ไม่ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกบันไดขึ้น-ลงจาก
ภาครัฐ/เอกชน

ที่นั่งสำหรับคนพิการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกด้านที่นั่ง
สำหรับคนพิการร้อยละ 69.4 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 8.3 อยู่ในระดับน้อย และ
น้อยที่สุดร้อยละ 1.1 อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 3.97 แสดงว่า คนพิการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก
สะดวกที่นั่งสำหรับคนพิการจากภาครัฐ/เอกชนอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 15.5 ไม่ได้รับสิ่ง
อำนวยความสะดวกที่นั่งสำหรับคนพิการจากภาครัฐ/เอกชน

- การได้รับบริการที่ตรงกับสภาพความพิการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 49.3 ได้รับ
บริการอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 24.5 ได้รับบริการอยู่ระดับปานกลาง และน้อยที่สุด
ร้อยละ 0.4 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.79 แสดงว่าคนพิการได้รับบริการที่ตรงกับ
สภาพความพิการอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 6.5 ไม่ได้รับบริการที่ตรงกับสภาพความพิการ

- การได้รับเบี้ยยังชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 43.2 ได้รับบริการอยู่ในระดับ
มากที่สุด รองลงมาร้อยละ 10.4 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 9.4 ได้รับบริการอยู่ใน
ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.80 แสดงว่า คนพิการได้รับเบี้ยยังชีพอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ
32.4 ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ

- การได้รับคำแนะนำบริการทางสังคม เช่น การรวมกลุ่มคนพิการ กิจกรรม ฯลฯ พบว่า
กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 51.4 ได้รับบริการอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 10.8 ได้รับบริการ
อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 5.8 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.57 แสดงว่า
คนพิการได้รับคำแนะนำบริการทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 15.1 ไม่ได้รับ
คำแนะนำบริการทางสังคม เช่น การรวมกลุ่มคนพิการ กิจกรรม ฯลฯ

- การได้รับการซ่อมแซมกายอุปกรณ์หรือเครื่องช่วยความพิการเมื่อชำรุด พบว่า
กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 22.7 ได้รับบริการอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 21.6 ได้รับบริการ
อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 1.1 ได้รับบริการอยู่ในระดับน้อยที่สุดค่าเฉลี่ย 1.78 แสดงว่าคนพิการ

ได้รับการซ่อมแซมกายอุปกรณ์หรือเครื่องช่วยความพิการเมื่อชำรุดอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 40.3 ไม่ได้รับการซ่อมแซมกายอุปกรณ์หรือเครื่องช่วยความพิการเมื่อชำรุด

- การได้รับการช่วยเหลือค่าครองชีพจากหน่วยงานภาครัฐ/เอกชนเมื่อมีรายได้ไม่เพียงพอ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 18.3 ได้รับการบริการอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 14.0 ได้รับการบริการอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 5.8 ได้รับการบริการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 1.52 แสดงว่าคนพิการได้รับการช่วยเหลือค่าครองชีพจากหน่วยงานภาครัฐ/เอกชนเมื่อมีรายได้ไม่เพียงพออยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 47.8 ไม่ได้รับการช่วยเหลือค่าครองชีพจากหน่วยงานภาครัฐ/เอกชนเมื่อมีรายได้ไม่เพียงพอ

- การได้รับรถสามล้อมือโยก พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 12.2 ได้รับการบริการอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 11.5 ได้รับการบริการอยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 1.8 ได้รับการบริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.16 แสดงว่าคนพิการได้รับรถสามล้อมือโยกอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 66.9 ไม่ได้รับรถสามล้อมือโยก

ภาพรวมการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพทางสังคมของคนพิการ พบว่ามีค่าเฉลี่ย 3.24 แสดงว่าคนพิการเข้าถึงบริการทางสังคมอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6

จำนวนและร้อยละค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคนพิการ
จำแนกตามการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านสังคม

บริการฟื้นฟูสมรรถภาพ ด้านสังคม	ได้รับ					ไม่ได้ รับ	\bar{X}	S.D.	การ แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
- การได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาดจาก ภาครัฐ/เอกชน ดังนี้	-	-	-	-	-	15.9	3.98	1.84	มาก
- ที่จอดรถ	68.0 (189)	4.7 (13)	7.9 (22)	0.7 (2)	-	18.7 (52)	3.84	1.94	มาก
- ทางลาด	71.6 (199)	4.7 (13)	7.6 (21)	0.7 (2)	-	15.5 (43)	4.01	1.82	มากที่สุด

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

บริการฟื้นฟูสมรรถภาพ ด้านสังคม	ได้รับ					ไม่ได้ รับ	\bar{X}	S.D.	การ แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
- ห้องน้ำ	71.6 (199)	5.0 (14)	7.2 (20)	0.7 (2)	-	15.5 (43)	4.01	1.82	มาก ที่สุด
- ลิฟท์	71.6 (199)	5.0 (14)	7.2 (20)	0.7 (2)	-	15.5 (43)	4.01	1.82	มาก ที่สุด
- ประตูเข้า-ออก	71.6 (199)	5.0 (14)	7.2 (20)	0.7 (2)	-	15.5 (43)	4.01	1.82	มาก ที่สุด
- โทรศัพท์สาธารณะ	71.6 (199)	5.0 (14)	7.2 (20)	0.7 (2)	-	15.5 (43)	4.01	1.82	มาก ที่สุด
- บันไดขึ้น-ลง	71.2 (198)	5.4 (15)	7.2 (20)	0.7 (2)	-	15.5 (43)	4.01	1.82	มาก ที่สุด
- ที่นั่งสำหรับคนพิการ	69.4 (193)	5.8 (16)	8.3 (23)	1.1 (3)	-	15.5 (43)	3.97	1.82	มาก
- การได้รับบริการ สังคมที่ตรงกับสภาพ ความพิการของท่าน	49.3 (137)	10.1 (28)	24.5 (68)	9.4 (26)	0.4 (1)	6.5 (18)	3.79	1.46	มาก
- การได้รับเบี้ยยังชีพ คนพิการ	43.2 (120)	3.6 (10)	9.4 (26)	10.4 (29)	1.1 (3)	32.4 (90)	2.80	2.19	ปาน กลาง
- การได้รับคำแนะนำ บริการทางสังคม เช่น การรวมกลุ่มคนพิการ กิจกรรม ฯลฯ	7.6 (21)	9.4 (26)	51.4 (143)	10.8 (30)	5.8 (16)	15.1 (42)	2.57	1.38	น้อย
- การได้รับการ ซ่อมแซมกายอุปกรณ์ หรือเครื่องช่วยความ พิการเมื่อชำรุด	7.9 (22)	6.5 (18)	22.7 (63)	21.6 (60)	1.1 (3)	40.3 (112)	1.78	1.67	น้อย

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

บริการฟื้นฟูสมรรถภาพ ด้านสังคม	ได้รับ					ไม่ได้ รับ	\bar{X}	S.D.	การ แปลผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
- การได้รับการ ช่วยเหลือค่าครองชีพ จากหน่วยงานภาครัฐ/ เอกชน เมื่อมีรายได้ ไม่เพียงพอ	7.9 (22)	5.8 (16)	18.3 (51)	14.0 (39)	6.1 (17)	47.8 (133)	1.52	1.70	น้อย
- การได้รับรถสามล้อ มือโยก	11.5 (32)	2.5 (7)	12.2 (34)	5.0 (14)	1.8 (5)	66.9 (186)	1.16	1.81	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม							3.24	1.78	มาก

สรุปภาพรวมการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพของคนพิการภายหลังการจดทะเบียนคนพิการศึกษาเฉพาะศูนย์บริการจดทะเบียนคนพิการแบบเบ็ดเสร็จ โรงพยาบาลสระบุรี พบว่า การเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพของคนพิการ ทั้ง 4 ด้าน พบว่า คนพิการได้รับบริการด้านสังคมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.24 รองลงมาได้รับบริการด้านการแพทย์ มีค่าเฉลี่ย 2.89 และน้อยที่สุดได้รับบริการด้านอาชีพ มีค่าเฉลี่ย 1.95 แสดงว่า คนพิการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพของคนพิการทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.51 (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7

สรุปภาพรวม ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการเข้าถึงบริการ
ฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้านของคนพิการภายหลัง
การจดทะเบียนคนพิการแบบเบ็ดเสร็จ

การเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
- บริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านสังคม	3.24	1.78	มาก
- บริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์	2.89	1.55	ปานกลาง
- บริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษา	1.96	1.65	น้อย
- บริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ	1.95	1.55	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	2.51	1.63	ปานกลาง

ส่วนที่ 3 ปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ
ภายหลังการจดทะเบียนคนพิการ

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพภายหลังการจดทะเบียนคนพิการ ซึ่งได้แบ่งปัญหาออกเป็น 2 ด้าน คือ ปัญหาตนเอง และปัญหาครอบครัว ซึ่งปรากฏผลการศึกษา ดังนี้

3.1 ปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านตนเอง

จากการศึกษาปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพภายหลังการจดทะเบียนคนพิการ ที่เกิดจากปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านตนเอง และครอบครัว ซึ่งผลการศึกษาปัญหาด้านตนเอง ปรากฏดังนี้

- การประสบปัญหาอุปสรรคค่าพาหนะในการเดินทาง พบว่า ร้อยละ 41.0 ประสบปัญหาอุปสรรคค่าพาหนะในการเดินทาง อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 29.1 อยู่ในระดับปานกลาง และน้อยที่สุด ร้อยละ 3.6 อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 3.59 แสดงว่าคนพิการประสบปัญหาอุปสรรคค่าพาหนะในการเดินทางอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 7.9 ไม่ประสบปัญหาอุปสรรคค่าพาหนะในการเดินทาง

- การขาดความรู้ความเข้าใจในการเข้าถึงแหล่งบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ พบว่า ร้อยละ 56.1 ขาดความรู้ความเข้าใจในการเข้าถึงแหล่งบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 18.3 อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 1.1 อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.29 แสดงว่า คนพิการขาดความรู้ความเข้าใจในการเข้าถึงแหล่งบริการฟื้นฟูสมรรถภาพอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 1.8 ไม่ประสบปัญหาอุปสรรคด้านขาดความรู้ความเข้าใจในการเข้าถึงแหล่งบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ

- การประสบปัญหาอุปสรรคการทำความเข้าใจกับกฎระเบียบของสถานฟื้นฟูสมรรถภาพ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 47.1 ประสบปัญหาอุปสรรคการทำความเข้าใจกับกฎระเบียบของสถานฟื้นฟูสมรรถภาพ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 21.9 อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 4.0 อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.25 แสดงว่า คนพิการประสบปัญหาอุปสรรคการทำความเข้าใจกับกฎระเบียบของสถานฟื้นฟูสมรรถภาพอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 1.4 ไม่ประสบปัญหาอุปสรรคการทำความเข้าใจกับกฎระเบียบของสถานฟื้นฟูสมรรถภาพ

- การขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องสวัสดิการที่จะได้รับจากภาครัฐ/เอกชน พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 55.4 ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องสวัสดิการที่จะได้รับจากภาครัฐ/เอกชน อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 15.5 อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 1.1 อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.21 แสดงว่าคนพิการขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องสวัสดิการที่จะได้รับจากภาครัฐ/เอกชนอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 2.5 ไม่ประสบปัญหาขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องสวัสดิการที่จะได้รับจากภาครัฐ/เอกชน

- การประสบปัญหาอุปสรรคในการเดินทางเนื่องจากสถานบริการอยู่ไกล พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 33.8 ประสบปัญหาอุปสรรคในการเดินทางเนื่องจากสถานบริการอยู่ไกล อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 22.3 อยู่ในระดับปานกลาง และน้อยที่สุดร้อยละ 0.4 อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.19 แสดงว่า คนพิการประสบปัญหาอุปสรรคในการเดินทางเนื่องจากสถานบริการอยู่ไกลอยู่ในระดับมาก และร้อยละ 21.9 ไม่ประสบปัญหาอุปสรรคในการเดินทางเนื่องจากสถานบริการอยู่ไกล

- การประสบปัญหาอุปสรรคการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ของสถานบริการ เช่น การกดปุ่มคิวิ เป็นต้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 34.9 ประสบปัญหาอุปสรรคการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ของสถานบริการ เช่น การกดปุ่มคิวิ เป็นต้น อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 19.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 0.4 อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.80 แสดงว่า คนพิการประสบปัญหาอุปสรรคการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ของสถานบริการอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 17.6 ไม่ประสบปัญหาอุปสรรคการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ของสถานบริการ

- การประสบปัญหาอุปสรรคจากสภาพความพิการของตนเองในการไปใช้บริการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 17.6 ประสบปัญหาอุปสรรคจากสภาพความพิการของตนเองในการไปใช้บริการอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 11.2 อยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 0.4 อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.51 แสดงว่า คนพิการประสบปัญหาอุปสรรคจากสภาพความพิการของตนเองในการไปใช้บริการอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 63.3 ไม่ประสบปัญหาอุปสรรคจากสภาพความพิการของตนเองในการไปใช้บริการ

ภาพรวมปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านตนเอง พบว่ามีค่าเฉลี่ย 2.98 แสดงว่า คนพิการประสบปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านตนเองอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8
จำนวนและร้อยละค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
คนพิการจำแนกตามปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึง
บริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านตนเอง

ปัญหาตนเอง	ระดับปัญหา						\bar{X}	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี			
- ค่าพาหนะในการเดินทาง	41.0 (114)	13.7 (38)	29.1 (81)	3.6 (10)	4.7 (13)	7.9 (22)	3.59	1.54	มาก
- ขาดความรู้ความเข้าใจในการเข้าถึงแหล่งบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ	13.7 (38)	18.3 (51)	56.1 (156)	9.0 (25)	1.1 (3)	1.8 (5)	3.29	0.97	มาก
- การทำความเข้าใจกับกฎระเบียบของสถานฟื้นฟูสมรรถภาพ	13.7 (38)	21.9 (61)	47.1 (131)	11.9 (33)	4.0 (11)	1.4 (4)	3.25	1.06	มาก
- ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องสวัสดิการที่จะได้รับจากภาครัฐ/เอกชน	13.7 (38)	15.5 (43)	55.4 (154)	11.9 (33)	1.1 (3)	2.5 (7)	3.21	1.62	มาก
- การเดินทางเนื่องจากสถานบริการอยู่ไกล	33.8 (94)	19.8 (55)	22.3 (62)	1.8 (5)	0.4 (1)	21.9 (61)	3.19	1.88	มาก
- การใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ของสถานบริการ เช่น การกดปุ่มบัตรคิว เป็นต้น	19.8 (55)	10.8 (30)	34.9 (97)	16.5 (46)	0.4 (1)	17.6 (49)	2.80	1.62	ปานกลาง
- สภาพความพิการในการไปใช้บริการ	17.6 (49)	6.8 (19)	11.2 (31)	0.7 (2)	0.4 (1)	63.3 (176)	1.51	2.70	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม							2.98	1.63	ปานกลาง

3.2 ปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านครอบครัว

จากการศึกษาปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพภายหลังการจดทะเบียนคนพิการ ที่เกิดจากปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านตนเอง และครอบครัว ซึ่งผลการศึกษาด้านครอบครัว ปรากฏดังนี้

- คนในครอบครัวมีปัญหาเศรษฐกิจ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 12.6 คนในครอบครัวมีปัญหาเศรษฐกิจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 11.5 อยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 1.1 อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.41 แสดงว่า คนในครอบครัวมีปัญหาเศรษฐกิจอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 60.4 คนในครอบครัวไม่มีปัญหาเศรษฐกิจ

- คนในครอบครัวคนพิการไม่มีพาหนะในการไปใช้บริการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 37.4 คนในครอบครัวคนพิการไม่มีพาหนะในการไปใช้บริการ อยู่ในระดับน้อยที่สุด รองลงมา ร้อยละ 11.5 อยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 6.8 อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 1.34 แสดงว่า คนในครอบครัวคนพิการไม่มีพาหนะในการไปใช้บริการอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 62.6 ไม่มีปัญหาเรื่องพาหนะในการไปใช้บริการ

- คนในครอบครัวไม่มีเวลาพาไปใช้บริการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 10.8 คนในครอบครัวมีเวลาพาไปใช้บริการ อยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 7.2 อยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 1.8 อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.27 แสดงว่า คนในครอบครัวไม่มีเวลาพาไปใช้บริการอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 62.6 ไม่มีปัญหาคนในครอบครัวไม่มีเวลาพาไปใช้บริการ

- คนในครอบครัวขาดความรู้ความเข้าใจในการไปใช้บริการสถานบริการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 14.0 คนในครอบครัวขาดความรู้ความเข้าใจในการไปใช้บริการสถานบริการอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 9.4 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 1.1 อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.18 แสดงว่า คนในครอบครัวขาดความรู้ความเข้าใจในการไปใช้บริการสถานบริการอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 62.6 คนในครอบครัวไม่มีปัญหาขาดความรู้ความเข้าใจในการไปใช้บริการสถานบริการ

- คนพิการมีปัญหากับคนในครอบครัวในการไปใช้บริการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 11.5 มีปัญหากับคนในครอบครัวในการไปใช้บริการ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 9.4 อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด ร้อยละ 0.4 อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.14

แสดงว่า คนพิการมีปัญหากับคนในครอบครัวในการไปใช้บริการอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 33.8 ไม่มีปัญหากับคนในครอบครัวในการไปใช้บริการ

- สมาชิกในครอบครัวของคนพิการไม่ยอมรับในความสามารถ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 8.6 สมาชิกในครอบครัวของคนพิการไม่ยอมรับในความสามารถ อยู่ในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 7.9 อยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 1.8 อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.14 แสดงว่า สมาชิกในครอบครัวของคนพิการไม่ยอมรับในความสามารถอยู่ในระดับน้อยและร้อยละ 66.5 สมาชิกของคนพิการยอมรับในความสามารถ

- คนในครอบครัวไม่เห็นความสำคัญของการไปใช้บริการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 10.8 คนในครอบครัวไม่เห็นความสำคัญของการไปใช้บริการ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 7.6 อยู่ในระดับมากและระดับน้อยซึ่งมีค่าเท่ากัน และร้อยละ 1.1 อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.13 แสดงว่า คนในครอบครัวไม่เห็นความสำคัญของการไปใช้บริการอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 66.2 คนในครอบครัวเห็นความสำคัญของการไปใช้บริการ

- คนในครอบครัวไม่พาไปใช้บริการ พบว่า คนในครอบครัวไม่พาไปใช้บริการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 14.4 อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 6.8 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 1.1 อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.06 แสดงว่า คนในครอบครัวไม่พาไปใช้บริการอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 66.9 คนในครอบครัวไม่มีปัญหาในการพาไปใช้บริการ

ภาพรวมปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านตนเองพบว่า มีค่าเฉลี่ย 1.21 แสดงว่า คนพิการประสบปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านครอบครัวอยู่ในระดับน้อย (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9

จำนวนและร้อยละค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคนพิการ
จำแนกตามปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟู
สมรรถภาพด้านครอบครัว

ปัญหาครอบครัว	ระดับปัญหา						\bar{X}	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี			
- คนในครอบครัวมี ปัญหาเศรษฐกิจ	12.6 (35)	6.8 (19)	11.5 (32)	7.6 (21)	1.1 (3)	60.4 (168)	1.41	1.90	น้อย

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ปัญหาครอบครัว	ระดับปัญหา						\bar{X}	S.D.	การ แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่มี			
- คนในครอบครัวไม่มี พาหนะ	9.4 (926)	9.7 (27)	11.5 (32)	6.8 (19)	37.4 (104)	62.6 (174)	1.34	1.85	น้อย
- คนในครอบครัวไม่มี เวลาพาไปใช้บริการ	7.2 (20)	10.8 (30)	10.8 (30)	6.8 (19)	1.8 (5)	62.6 (174)	1.27	1.79	น้อย
- คนในครอบครัวขาด ความรู้ ความเข้าใจใน การไปใช้บริการสถาน บริการ	4.0 (11)	9.0 (25)	14.0 (39)	9.4 (26)	1.1 (3)	62.6 (174)	1.18	1.64	น้อย
- มีปัญหากับคนใน ครอบครัวในการไปใช้ บริการ	5.4 (15)	9.4 (26)	11.5 (32)	7.2 (20)	0.4 (1)	33.8 (94)	1.14	1.75	น้อย
- สมาชิกในครอบครัว ไม่ยอมรับใน ความสามารถ	7.9 (22)	8.6 (24)	7.6 (21)	7.6 (21)	1.8 (5)	66.5 (185)	1.14	1.75	น้อย
- คนในครอบครัวไม่ เห็นความสำคัญของ การไปใช้บริการ	6.8 (19)	7.6 (21)	10.8 (30)	7.6 (21)	1.1 (3)	66.2 (184)	1.13	1.72	น้อย
- คนในครอบครัวไม่ พาไปใช้ บริการ	4.7 (13)	6.1 (17)	14.4 (40)	6.8 (19)	1.1 (3)	66.9 (186)	1.06	1.62	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม							1.21	1.75	น้อย

สรุปภาพรวมปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพภายหลังการจดทะเบียนคนพิการ

สรุปภาพรวมปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพของคนพิการ ภายหลังการจดทะเบียนคนพิการแบบเบ็ดเสร็จ พบว่า คนพิการประสบปัญหาด้านตนเองอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.98 และด้านครอบครัวอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 1.21 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 2.09 อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10

สรุปภาพรวม ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและปัญหาอุปสรรค
ของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ
ภายหลังการจดทะเบียนคนพิการ

ปัญหาอุปสรรค	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
- คนพิการ	2.98	1.63	ปานกลาง
- ครอบครัวคนพิการ	1.21	1.75	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	2.09	1.69	ปานกลาง

ส่วนที่ 4 ความต้องการบริการจากภาครัฐ/เอกชนของคนพิการ

ภายหลังการจดทะเบียนคนพิการ

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาความต้องการบริการจากภาครัฐ/เอกชนของคนพิการ ภายหลังการจดทะเบียนคนพิการ ซึ่งปรากฏผลการศึกษาดังนี้

- การต้องการให้มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานบริการมากขึ้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 72.7 มีความต้องการระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 13.7 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 0.4 มีความต้องการระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.50 แสดงว่าคนพิการต้องการให้มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานบริการมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 2.2 ไม่ต้องการให้มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานบริการมากขึ้น

- การต้องการให้มีการจัดสวัสดิการต่าง ๆ เกี่ยวกับคนพิการเพิ่มมากขึ้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 72.3 มีความต้องการระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 12.6 มีความต้องการระดับมาก และร้อยละ 0.4 มีความต้องการระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.49 แสดงว่า คนพิการต้องการให้มีการจัดสวัสดิการต่าง ๆ เกี่ยวกับคนพิการเพิ่มมากขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 1.1 ไม่ต้องการให้มีการจัดสวัสดิการต่าง ๆ เกี่ยวกับคนพิการเพิ่มมากขึ้น

- การต้องการให้มีเจ้าหน้าที่ให้ความรู้เกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 69.4 มีความต้องการระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 10.8 มีความต้องการระดับมาก และร้อยละ 0.1 มีความต้องการระดับน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.47 แสดงว่า คนพิการต้องการให้มีเจ้าหน้าที่ให้ความรู้เกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 1.1 ไม่ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่ให้ความรู้เกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ

- การเพิ่มบริการจัดหางานโดยยินดีที่จะร่วมจ่าย พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 66.9 มีความต้องการระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 20.1 มีความต้องการระดับระดับมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 1.8 มีความต้องการระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 4.45 แสดงว่า คนพิการต้องการให้มีการเพิ่มบริการจัดหางานโดยยินดีที่จะร่วมจ่ายอยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 2.5 ไม่ต้องการให้มีการเพิ่มบริการจัดหางานโดยยินดีที่จะร่วมจ่าย

- การต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารในการเข้าถึงบริการที่ทันสมัย และรวดเร็ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 71.2 มีความต้องการระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 12.9 มีความต้องการระดับมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 1.1 มีความต้องการระดับน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.44 แสดงว่า คนพิการต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารในการเข้าถึงบริการที่ทันสมัย และรวดเร็ว อยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 2.5 ไม่ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารในการเข้าถึงบริการที่ทันสมัยและรวดเร็ว

- การต้องการให้มีสถานที่จัดฝึกอาชีพมากขึ้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 66.5 มีความต้องการระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 16.2 มีความต้องการระดับมาก และร้อยละ 5.4 มีความต้องการน้อย มีค่าเฉลี่ย 4.40 แสดงว่า คนพิการต้องการให้มีสถานที่จัดฝึกอาชีพมากขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 1.4 ไม่ต้องการให้มีสถานที่จัดฝึกอาชีพมากขึ้น

- การต้องการให้มีช่องทางด่วนในการใช้บริการทุกสถานบริการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 65.8 มีความต้องการระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 19.8 มีความต้องการระดับมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 1.1 มีความต้องการระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.39 แสดงว่า คนพิการ

ต้องการให้มีช่องทางด่วนในการใช้บริการทุกสถานบริการอยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 2.2 ไม่ต้องการให้มีช่องทางด่วนในการใช้บริการทุกสถานบริการ

- การพัฒนาคุณภาพบริการทั้งบุคลากร เครื่องช่วยความพิการ และกายอุปกรณ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 71.2 มีความต้องการระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 10.1 มีความต้องการระดับมากซึ่งเท่ากับระดับปานกลาง และน้อยที่สุดร้อยละ 5.8 มีความต้องการระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 4.38 แสดงว่า คนพิการต้องการพัฒนาคุณภาพบริการทั้งบุคลากร เครื่องช่วยความพิการ และกายอุปกรณ์อยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 4.51 ไม่ต้องการพัฒนาคุณภาพบริการทั้งบุคลากร เครื่องช่วยความพิการ และกายอุปกรณ์

- การต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ให้สังคมมีเจตคติที่ดีต่อคนพิการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 79.1 มีความต้องการระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 6.8 มีความต้องการระดับมาก และร้อยละ 0.4 มีความต้องการระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.35 แสดงว่าคนพิการต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ให้สังคมมีเจตคติที่ดีต่อคนพิการอยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 9.7 ไม่ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ให้สังคมมีเจตคติที่ดีต่อคนพิการ (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11

จำนวนและร้อยละค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคนพิการ
จำแนกตามความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน

ความต้องการบริการ	ระดับความต้องการ					ไม่ ต้อง การ	\bar{X}	S.D.	การ แปล ผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
- การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานบริการมากขึ้น	72.7 (202)	13.7 (38)	9.4 (26)	1.8 (5)	0.4 (1)	2.2 (6)	4.50	1.02	มาก ที่สุด
- การจัดสวัสดิการต่าง ๆ เกี่ยวกับคนพิการเพิ่มมากขึ้น	72.3 (201)	12.6 (35)	9.7 (27)	4.0 (11)	0.4 (1)	1.1 (3)	4.49	0.97	มาก ที่สุด
- การให้มีเจ้าหน้าที่ให้ความรู้ เกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ	69.4 (193)	15.5 (43)	10.8 (30)	2.2 (6)	0.1 (3)	1.1 (3)	4.47	0.98	มาก ที่สุด

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ความต้องการบริการ	ระดับความต้องการ					ไม่ ต้อง การ	\bar{X}	S.D.	การ แปล ผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
- การเพิ่มบริการจัดหางานโดย ยินดีที่จะร่วมจ่าย	66.9 (186)	20.1 (56)	8.6 (24)	1.8 (5)	-	2.5 (7)	4.45	1.02	มาก ที่สุด
- การประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารในการเข้าถึงบริการที่ ทันสมัย รวดเร็ว	71.2 (198)	12.9 (36)	10.1 (28)	2.2 (6)	1.1 (3)	2.5 (7)	4.44	1.10	มาก ที่สุด
- การจัดให้มีสถานที่จัดฝึก อาชีพเพิ่มมากขึ้น	66.5 (185)	16.2 (45)	10.4 (29)	5.4 (15)	-	1.4 (4)	4.40	1.31	มาก ที่สุด
- การมีช่องทางด่วนในการใช้ บริการทุกสถานบริการ	65.8 (183)	19.8 (55)	7.2 (20)	4.0 (11)	1.1 (3)	2.2 (6)	4.39	1.09	มาก ที่สุด
- การพัฒนาคุณภาพบริการทั้ง บุคลากร เครื่องช่วยความพิการ และกายอุปกรณ์	71.2 (198)	10.1 (28)	10.1 (28)	5.8 (16)	-	2.9 (8)	4.38	1.17	มาก ที่สุด
- การประชาสัมพันธ์ให้สังคมมี เจตคติที่ดีต่อคนพิการ	79.1 (220)	6.8 (19)	4.0 (11)	-	0.4 (1)	9.7 (27)	4.35	1.52	มาก ที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม							4.43	1.31	มาก ที่สุด

สรุปภาพรวมความต้องการบริการจากภาครัฐ / เอกชน ของคนพิการภายหลังการจดทะเบียน
คนพิการ

เมื่อพิจารณาความต้องการบริการจากภาครัฐ / เอกชน ของคนพิการภายหลังการจดทะเบียนคนพิการแบบเบ็ดเสร็จ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 87.1 มีความต้องการบริการจากภาครัฐ / เอกชน อยู่ในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 9.7 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

และร้อยละ 2.2 มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 1.1 ไม่มีความต้องการ (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12

สรุปภาพรวมระดับความต้องการบริการภาครัฐ / เอกชนของคนพิการ
ภายหลังการจดทะเบียนคนพิการแบบเบ็ดเสร็จ

ระดับความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
- มาก	242	87.1
- ปานกลาง	27	9.7
- น้อย	6	2.2
- ไม่ต้องการ	3	1.1

ส่วนที่ 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างและการวิเคราะห์

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ในการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตัวแปรผู้ศึกษาได้กำหนดข้อมูลทั่วไปของคนพิการมาเปรียบเทียบกับ การเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน ปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพภายหลังการจดทะเบียนคนพิการ และความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพภายหลังการจดทะเบียนคนพิการ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และการทดสอบนัยสำคัญที่ 0.05 โดยการหาค่า t-test และค่า F-test และ Scheffe เปรียบเทียบรายคู่ที่มีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งปรากฏผลการศึกษาดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า อายุของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 5.836 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่ม เท่ากับ 1.163 โดยกลุ่มที่มีอายุ 31 - 50 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ย

โดยรวม $\bar{X}=2.09$ เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อายุของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.13-4.14) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 3 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป มีปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน สูงกว่าคนพิการที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี – 50 ปี (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.13

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของอายุ
กับปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการ
ฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	17.507	5.836	5.018	0.002
ภายในกลุ่ม	274	318.638	1.163		
รวม	277	336.145			

ตารางที่ 4.14

จำนวน ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอายุกับปัญหาอุปสรรค
ของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

อายุ	N	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 30 ปี	87	2.09	1.02
31 - 40 ปี	65	2.17	1.04
41 - 50 ปี	68	2.40	1.26
51 ปีขึ้นไป	58	1.66	0.97
รวม	278	2.09	1.10

ตารางที่ 4.15

การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างอายุกับปัญหาอุปสรรคของคนพิการ
ในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า 30 ปี	-	-0.0772	-0.3083	0.4287*
31-40 ปี		-	-0.2311	0.5059*
41-50 ปี			-	0.7370*
51 ปีขึ้นไป				-

5.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับความต้องการ
บริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า อายุของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 2.264 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 0.840 โดยคนพิการที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปีและอายุ 51 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X}=4.45$ เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อายุของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.16 - 4.17) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 2 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไปมีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ สูงกว่าคนพิการที่มีอายุ 31-50 ปี (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.16

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของอายุกับ
ความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	6.791	2.264	2.696	0.046
ภายในกลุ่ม	274	230.069	0.840		
รวม	277	236.861			

ตารางที่ 4.17

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอายุกับความต้องการ
บริการภาครัฐ/เอกชนด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ

อายุ	N	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 30 ปี	87	4.49	0.93
31 - 40 ปี	65	4.29	1.02
41 - 50 ปี	68	4.33	0.87
51 ปีขึ้นไป	58	4.71	0.81
รวม	278	4.45	0.92

ตารางที่ 4.18

การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างอายุกับความต้องการ
บริการภาครัฐ/เอกชนด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ

อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า 30 ปี	-	0.2019	0.1658	-0.2184
31-40 ปี		-	-0.361	-0.4203*
41-50 ปี			-	-0.3842*
51 ปีขึ้นไป				-

5.3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 3.126 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 1.189 โดยคนพิการที่ไม่ได้รับการศึกษาและจบการศึกษาระดับประถมศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X}=2.09$ เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.19-4.20) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 2 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับ ปวส./ปริญญาตรี มีปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน สูงกว่าคนพิการที่ไม่ได้รับการศึกษา (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.19

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษากับปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	12.502	3.126	2.630	0.035
ภายในกลุ่ม	272	323.291	1.189		
รวม	276	335.793			

ตารางที่ 4.20

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างระดับการศึกษา
กับปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการ
ฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

ระดับการศึกษา	N	\bar{X}	S.D.
ไม่ได้รับการศึกษา	49	2.39	1.13
ประถมศึกษา	158	2.14	1.13
มัธยมศึกษาตอนต้น	44	1.81	0.93
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	12	1.97	0.90
ปวส./ปริญญาตรี	15	1.57	1.09
รวม	278	2.09	1.10

ตารางที่ 4.21

การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับปัญหาอุปสรรค
ของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

การศึกษา	ไม่ได้รับ การศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	ปวส./ ปริญญาตรี
ไม่ได้รับการศึกษา	-	0.2511	0.5809*	0.4213	0.8264*
ประถมศึกษา		-	0.3298	0.1702	0.5752
มัธยมศึกษาตอนต้น			-	-0.1596	0.2454
มัธยมศึกษาตอน ปลาย/ปวช.				-	0.4051
ปวส./ ปริญญาตรี					-

5.4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความ ต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้ มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม เท่ากับ 4.642 สูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 1.405 โดยกลุ่มระดับศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. และ ปวส./ปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X} = 4.39$ และเมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.22-4.23) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 4 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับปวส./ปริญญาตรี มีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารความรู้ สูงกว่าคนพิการที่ไม่ได้รับการศึกษาและจบการศึกษาระดับประถมศึกษา (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.22

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
ระดับการศึกษากับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน
ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	18.568	4.642	3.304	0.012
ภายในกลุ่ม	274	382.183	1.405		
รวม	277	400.751			

ตารางที่ 4.23
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างระดับการศึกษา
กับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการ
ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้

ระดับการศึกษา	N	\bar{X}	S.D.
ไม่ได้รับการศึกษา	49	4.18	1.36
ประถมศึกษา	158	4.27	1.30
มัธยมศึกษาตอนต้น	44	4.84	0.45
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	12	4.50	1.43
ปวส./ปริญญาตรี	15	4.97	0.13
รวม	278	4.39	1.20

ตารางที่ 4.24
การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
บริการภาครัฐ/เอกชนด้านการประชาสัมพันธ์
ข้อมูลข่าวสารความรู้

การศึกษา	ไม่ได้รับ การศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	ปวส./ ปริญญาตรี
ไม่ได้รับการศึกษา	-	-0.919	-0.6638*	-0.3229	-0.7896*
ประถมศึกษา		-	-0.5719*	-0.2310	-0.6977*
มัธยมศึกษาตอนต้น			-	0.3409	-0.1258
มัธยมศึกษาตอน ปลาย/ปวช.				-	-0.4667
ปวส./ ปริญญาตรี					-

5.5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความ
ต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการพัฒนาเครื่องช่วยความพิการ/กายอุปกรณ์ มี
รายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม เท่ากับ 2.826 สูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 1.008 โดยกลุ่มระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. และปวส./ปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X} = 4.40$ และเมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการพัฒนาเครื่องช่วยความพิการ/กายอุปกรณ์ แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.25-4.26) เมื่อได้มีการ นำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 4 คู่ อย่างมี นัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและ ระดับปวส./ปริญญาตรี มีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการพัฒนาเครื่องช่วยความ พิการ/กายอุปกรณ์ สูงกว่าคนพิการที่ไม่ได้รับการศึกษาและจบการศึกษาระดับประถมศึกษา (ตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.25

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
ระดับการศึกษากับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน
ด้านการพัฒนาเครื่องช่วยความพิการ/กายอุปกรณ์

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	11.305	2.826	2.803	0.026
ภายในกลุ่ม	274	274.234	1.008		
รวม	277	285.540			

ตารางที่ 4.26

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างระดับการศึกษา กับ
ความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการพัฒนา
เครื่องช่วยความพิการ/กายอุปกรณ์

ระดับการศึกษา	N	\bar{X}	S.D.
ไม่ได้รับการศึกษา	49	4.23	1.09
ประถมศึกษา	158	4.31	1.07
มัธยมศึกษาตอนต้น	44	4.74	0.56
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	12	4.42	1.44
ปวส./ปริญญาตรี	15	4.89	0.21
รวม	278	4.40	1.02

ตารางที่ 4.27

การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างระดับการศึกษา กับความต้องการ
บริการภาครัฐ/เอกชนด้านการพัฒนาเครื่องช่วย
ความพิการ/กายอุปกรณ์

การศึกษา	ไม่ได้รับ การศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	ปวส./ ปริญญาตรี
ไม่ได้รับการศึกษา	-	-0.0852	-0.5133*	-0.1875	-0.6597*
ประถมศึกษา		-	-0.4281*	-0.1.23	-0.5745*
มัธยมศึกษาตอนต้น			-	0.3258	-0.1465
มัธยมศึกษาตอน ปลาย/ปวช.				-	-0.4722
ปวส./ ปริญญาตรี					-

5.6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความ
ต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 3.440 สูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 0.819 โดยกลุ่มที่ไม่ได้รับการศึกษาระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. และ ปวส./ปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X}=4.45$ และเมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.28-4.29) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 4 คู่อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับปวส./ปริญญาตรี มีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ สูงกว่าคนพิการที่ไม่ได้รับการศึกษาและจบการศึกษาระดับประถมศึกษา (ตารางที่ 4.30)

ตารางที่ 4.28

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
ระดับการศึกษากับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน
ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	13.760	3.440	4.200	0.003
ภายในกลุ่ม	274	222.799	0.819		
รวม	277	236.559			

ตารางที่ 4.29
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างระดับการศึกษา
กับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน
ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ

ระดับการศึกษา	N	\bar{X}	S.D.
ไม่ได้รับการศึกษา	49	4.53	0.85
ประถมศึกษา	158	4.32	1.01
มัธยมศึกษาตอนต้น	44	4.87	0.32
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	12	4.44	1.44
ปวส./ปริญญาตรี	15	4.89	0.21
รวม	278	4.45	0.93

ตารางที่ 4.30
การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับ
ความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน
ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ

การศึกษา	ไม่ได้รับ การศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	ปวส./ ปริญญาตรี
ไม่ได้รับการศึกษา	-	0.0244	-0.5240*	-0.9272	-0.5417*
ประถมศึกษา		-	-0.5484*	-0.1217	-0.5661*
มัธยมศึกษาตอนต้น			-	0.4268	-0.0177
มัธยมศึกษาตอน ปลาย/ปวช.				-	-0.4444
ปวส./ ปริญญาตรี					-

5.7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความ
ต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 3.528 สูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 0.989 โดยกลุ่มระดับการศึกษาประถมศึกษา ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น และ ระดับการศึกษาปวส./ปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X}=4.50$ และเมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.31-4.32) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 6 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับ ปวส./ปริญญาตรี มีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก สูงกว่าคนพิการที่ไม่ได้รับการศึกษาและคนพิการที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา คนพิการที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. และคนพิการที่จบการศึกษาระดับ ปวส./ปริญญาตรี มีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสูงกว่าคนพิการที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ตารางที่ 4.33)

ตารางที่ 4.31

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
ระดับการศึกษากับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน
ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	14.111	3.528	3.565	0.007
ภายในกลุ่ม	274	269.138	0.989		
รวม	277	283.249			

ตารางที่ 4.32
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างระดับการศึกษา
กับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวก

ระดับการศึกษา	N	\bar{X}	S.D.
ไม่ได้รับการศึกษา	49	4.19	1.27
ประถมศึกษา	158	4.46	0.99
มัธยมศึกษาตอนต้น	44	4.84	0.53
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	12	4.33	1.61
ปวส./ปริญญาตรี	15	5.00	0.00
รวม	278	4.50	1.01

ตารางที่ 4.33
การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับ
ความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการ
จัดสิ่งอำนวยความสะดวก

การศึกษา	ไม่ได้รับ การศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	ปวส./ ปริญญาตรี
ไม่ได้รับการศึกษา	-	-0.27	-0.65*	-0.15	-0.81*
ประถมศึกษา		-	-0.38*	0.13	-0.54*
มัธยมศึกษาตอนต้น			-	0.65*	0.38*
มัธยมศึกษาตอน ปลาย/ปวช.				-	-0.67
ปวส./ ปริญญาตรี					-

5.8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพกับความ
ต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้ มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 5.669 สูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 1.417 โดยกลุ่มที่สถานภาพสมรสและหย่าร้าง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X} = 4.39$ และเมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.34-4.35) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการที่มีสถานภาพสมรสและหย่าร้างมีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้สูงกว่าคนพิการที่มีสถานภาพโสด (ตารางที่ 4.36)

ตารางที่ 4.34

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของสถานภาพกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน
ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	11.338	5.669	3.999	0.019
ภายในกลุ่ม	275	389.782	1.417		
รวม	277	401.120			

ตารางที่ 4.35
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างสถานภาพ
กับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้าน
การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้

สถานภาพ	N	\bar{X}	S.D.
โสด	140	4.20	1.42
สมรส	97	4.56	0.98
หย่าร้าง	41	4.67	0.66
รวม	278	4.39	1.20

ตารางที่ 4.36
การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างสถานภาพกับความต้องการบริการ
ภาครัฐ/เอกชนด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้

สถานภาพ	โสด	สมรส	หย่าร้าง
โสด	-	-0.3654*	-0.4743*
สมรส		-	0.1089
หย่าร้าง			-

5.9 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับการเข้าถึงบริการ ฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า อาชีพของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 2.471 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 0.511 โดยกลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพและประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/พนักงานบริษัท/รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X} = 2.61$ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อาชีพมีผลต่อการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.37-4.38) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ ผลการทดสอบ

มีความแตกต่างรายคู่ 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการที่ประกอบอาชีพค้าขาย เข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้านสูงกว่าคนพิการที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ (ตารางที่ 4.39)

ตารางที่ 4.37

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	7.414	2.471	4.835	0.003
ภายในกลุ่ม	274	140.046	0.511		
รวม	277	147.460			

ตารางที่ 4.38

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอาชีพกับการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

อาชีพ	N	\bar{X}	S.D.
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	73	2.79	0.08
รับจ้างทั่วไป	109	2.51	0.65
ค้าขาย/เกษตรกรรม	50	2.40	0.91
ธุรกิจส่วนตัว/พนักงานบริษัท/รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	46	2.81	0.72
รวม	278	2.61	0.73

ตารางที่ 4.39

การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพกับการเข้าถึง
บริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

อาชีพ	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	รับจ้างทั่วไป	ค้าขาย/ เกษตรกรรม	ธุรกิจส่วนตัว/พนักงาน บริษัท/รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	-	0.2793	0.3862*	-0.208
รับจ้างทั่วไป		-	0.1070	-0.300
ค้าขาย/เกษตรกรรม			-	-0.4070
ธุรกิจส่วนตัว/พนักงาน บริษัท/รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ				-

5.10 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับปัญหาอุปสรรค
ของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า อาชีพของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 8.954 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 1.129 โดยกลุ่มที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X} = 2.09$ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อาชีพมีผลต่อปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.40-4.41) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 3 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมีปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน สูงกว่าคนพิการที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ และคนพิการที่ประกอบอาชีพค้าขาย/เกษตรกรรม /ธุรกิจส่วนตัว/พนักงานบริษัท/รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน สูงกว่าคนพิการที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป (ตารางที่ 4.42)

ตารางที่ 4.40

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
อาชีพกับปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึง
บริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	26.863	8.954	7.933	0.000
ภายในกลุ่ม	274	309.282	1.129		
รวม	277	336.145			

ตารางที่ 4.41

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอาชีพกับ
ปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการ
ฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

อาชีพ	N	\bar{X}	S.D.
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	73	1.95	1.09
รับจ้างทั่วไป	109	2.47	1.09
ค้าขาย/เกษตรกรรม	50	1.77	0.86
ธุรกิจส่วนตัว/พนักงานบริษัท/รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	46	1.77	1.14
รวม	278	2.09	1.10

ตารางที่ 4.42

การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพกับปัญหาอุปสรรคของ
คนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

อาชีพ	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	รับจ้างทั่วไป	ค้าขาย/เกษตรกรรม	ธุรกิจส่วนตัว/พนักงานบริษัท/รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	-	-0.5193*	0.1792	0.1781
รับจ้างทั่วไป		-	0.6985*	0.6975*
ค้าขาย/เกษตรกรรม			-	-0.0011
ธุรกิจส่วนตัว/พนักงานบริษัท/รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ				-

5.11 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้ มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า อาชีพของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 7.183 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 1.385 โดยกลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ประกอบอาชีพค้าขาย/เกษตรกรรมและประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/พนักงานบริษัท/รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X} = 4.39$ เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อาชีพมีผลต่อความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารความรู้ แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.43-4.44) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 2 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการที่ประกอบอาชีพค้าขาย/เกษตรกรรม/ธุรกิจส่วนตัว/พนักงานบริษัท/รับราชการ/รัฐวิสาหกิจมีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารความรู้ สูงกว่าคนพิการที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป (ตารางที่ 4.45)

ตารางที่ 4.43

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
อาชีพกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้าน
การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	21.548	7.183	5.185	0.002
ภายในกลุ่ม	275	379.572	1.385		
รวม	277	401.120			

ตารางที่ 4.44

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอาชีพ
กับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการ
ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้

อาชีพ	N	\bar{X}	S.D.
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	73	4.49	1.19
รับจ้างทั่วไป	109	4.06	1.38
ค้าขาย/เกษตรกรรม	50	4.63	0.90
ธุรกิจส่วนตัว/พนักงานบริษัท/รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	46	4.76	0,83
รวม	278	4.39	1.20

ตารางที่ 4.45
การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพกับความต้องการ
บริการภาครัฐ/เอกชนด้านการประชาสัมพันธ์
ข้อมูลข่าวสารความรู้

อาชีพ	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	รับจ้างทั่วไป	ค้าขาย/เกษตรกรรม	ธุรกิจส่วนตัว/พนักงานบริษัท/รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	-	0.4289	-0.1368	-0.2677
รับจ้างทั่วไป		-	-0.5658*	-0.6966*
ค้าขาย/เกษตรกรรม			-	
ธุรกิจส่วนตัว/พนักงานบริษัท/รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ				-

5.12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการพัฒนาเครื่องช่วยความพิการ/กายอุปกรณ์ มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า อาชีพของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 6.027 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 0.977 โดยกลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ประกอบอาชีพค้าขาย/เกษตรกรรมและประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/พนักงานบริษัท/รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X} = 4.41$ เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อาชีพมีผลต่อความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการพัฒนาเครื่องช่วยความพิการ/กายอุปกรณ์ แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.46-4.47) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 2 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการพัฒนาเครื่องช่วยความพิการ/กายอุปกรณ์ สูงกว่าคนพิการที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ และคนพิการที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/พนักงานบริษัท/

รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการพัฒนาเครื่องช่วยความพิการ/กายอุปกรณ์ สูงกว่าคนพิการที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป (ตารางที่ 4.47)

ตารางที่ 4.46

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของอาชีพกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้าน
การพัฒนาเครื่องช่วยความพิการ/กายอุปกรณ์

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	18.081	6.027	6.166	0.000
ภายในกลุ่ม	275	267.813	0.977		
รวม	277	285.894			

ตารางที่ 4.47

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอาชีพกับ
ความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการพัฒนา
เครื่องช่วยความพิการ/กายอุปกรณ์

อาชีพ	N	\bar{X}	S.D.
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	73	4.55	0.96
รับจ้างทั่วไป	109	4.10	1.09
ค้าขาย/เกษตรกรรม	50	4.53	0.95
ธุรกิจส่วนตัว/พนักงานบริษัท/รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	46	4.75	0.79
รวม	278	4.41	1.02

ตารางที่ 4.48

การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพกับความต้องการ
บริการภาครัฐ/เอกชนด้านการพัฒนาเครื่องช่วย
ความพิการ/กายอุปกรณ์

อาชีพ	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	รับจ้างทั่วไป	ค้าขาย/ เกษตรกร	ธุรกิจส่วนตัว/ พนักงานบริษัท/รับ ราชการ/รัฐวิสาหกิจ
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	-	0.4516*	0.0192	-0.2011
รับจ้างทั่วไป		-	-0.4324	-0.6527*
ค้าขาย/เกษตรกร			-	-0.2203
ธุรกิจส่วนตัว/พนักงาน บริษัท/รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ				-

5.13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับความต้องการ
บริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า อาชีพของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 7.423 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 0.783 โดยกลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ประกอบอาชีพค้าขาย/เกษตรกร และประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/พนักงานบริษัท/รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X} = 4.45$ เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อาชีพมีผลต่อความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.49 -4.50) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 3 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปเข้าถึงบริการทางสังคมสูงกว่าคนพิการที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ และคนพิการประกอบอาชีพค้าขาย/เกษตรกร/ธุรกิจส่วนตัว/พนักงานบริษัท/รับราชการ/รัฐวิสาหกิจเข้าถึงบริการทางสังคมสูงกว่าคนพิการที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป (ตารางที่ 4.51)

ตารางที่ 4.49
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของอาชีพกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน
ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	22.270	7.423	9.478	0.000
ภายในกลุ่ม	275	214.591	0.783		
รวม	277	236.861			

ตารางที่ 4.50
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างของอาชีพ
กับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน
ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ

อาชีพ	N	\bar{X}	S.D.
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	73	4.67	0.71
รับจ้างทั่วไป	109	4.11	1.03
ค้าขาย/เกษตรกรรม	50	4.59	0.88
ธุรกิจส่วนตัว/พนักงานบริษัท/รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	46	4.78	0.76
รวม	278	4.45	0.92

ตารางที่ 4.51
การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพกับความต้องการ
บริการภาครัฐ/เอกชนด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ

อาชีพ	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	รับจ้างทั่วไป	ค้าขาย/เกษตรกรรม	ธุรกิจส่วนตัว/พนักงานบริษัท/รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	-	0.5596*	0.0800	-0.1159
รับจ้างทั่วไป		-	-0.4796*	-0.6756*
ค้าขาย/เกษตรกรรม			-	-0.1959
ธุรกิจส่วนตัว /พนักงานบริษัท /รับราชการ /รัฐวิสาหกิจ				-

5.14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า อาชีพของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 4.426 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 0.986 โดยกลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ประกอบอาชีพค้าขาย/เกษตรกรรม และประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/พนักงานบริษัท/รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X} = 4.50$ เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อาชีพมีผลต่อความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.52-4.53) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก สูงกว่าคนพิการที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ (ตารางที่ 4.54)

ตารางที่ 4.52
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของอาชีพกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน
ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	13.278	4.426	4.488	0.004
ภายในกลุ่ม	275	270.222	0.986		
รวม	277	283.500			

ตารางที่ 4.53
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอาชีพกับ
ความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้าน
การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

อาชีพ	N	\bar{X}	S.D.
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	73	4.67	0.82
รับจ้างทั่วไป	109	4.23	1.17
ค้าขาย/เกษตรกรรม	50	4.64	0.85
ธุรกิจส่วนตัว/พนักงานบริษัท/ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	46	4.72	0.93
รวม	278	4.50	1.01

ตารางที่ 4.54

การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพกับความต้องการบริการ
ภาครัฐ/เอกชนด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

อาชีพ	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	รับจ้างทั่วไป	ค้าขาย/ เกษตรกรรม	ธุรกิจส่วนตัว/ พนักงานบริษัท/รับ ราชการ/รัฐวิสาหกิจ
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	-	0.44*	0.03	-0.05
รับจ้างทั่วไป		-	-0.41	-0.49
ค้าขาย/เกษตรกรรม			-	-0.08
ธุรกิจส่วนตัว/พนักงาน บริษัท/รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ				-

5.15 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 1.445 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 0.519 โดยกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาทมีค่าเฉลี่ยและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่า 5,001 บาทขึ้นไปสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X} = 2.61$ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.55-4.56) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 3 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,001-4,000 บาท เข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน สูงกว่าคนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 2,000 บาท และ คนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 บาท เข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน สูงกว่าคนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3,001-4,000 บาท (ตารางที่ 4.57)

ตารางที่ 4.55
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการเข้าถึงบริการ
ฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	5.780	1.445	2.784	0.027
ภายในกลุ่ม	273	141.680	0.519		
รวม	277	147.460			

ตารางที่ 4.56
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
กับการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 2,000 บาท	64	2.75	0.68
2,001 – 3,000 บาท	37	2.43	0.62
3,001 – 4,000 บาท	50	2.39	0.79
4,001 – 5,000 บาท	56	2.62	0.78
5,001 บาท ขึ้นไป	71	2.72	0.70
รวม	278	2.61	0.73

ตารางที่ 4.57

การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
กับการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ต่ำกว่า 2,000 บาท	2,001-3,000 บาท	3,001-4,000 บาท	4,001-5,000 บาท	5,001 บาทขึ้นไป
ต่ำกว่า 2,000 บาท	-	0.3246*	0.3571*	0.1307	0.272
2,001-3,000 บาท		-	0.325	-0.1939	-0.2974
3,001-4,000 บาท			-	-0.2264	-0.3299*
4,001-5,000 บาท				-	0.1035
5,001 บาทขึ้นไป					-

5.16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 11.930 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 1.056 โดยกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 2,001 – 5,000 บาทมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X} = 2.09$ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.58-4.59) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 6 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,001-5,000 บาท มีปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน สูงกว่าคนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 2,000 บาท และ คนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน สูงกว่าคนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,001- 5,000 บาท (ตารางที่ 4.60)

ตารางที่ 4.58

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับปัญหาอุปสรรคของคนพิการ
ในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	47.722	11.930	11.293	0.000
ภายในกลุ่ม	273	288.423	1.056		
รวม	277	336.145			

ตารางที่ 4.59

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
กับปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการ
ฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 2,000 บาท	64	1.75	1.00
2,001 – 3,000 บาท	37	2.61	0.96
3,001 – 4,000 บาท	50	2.62	1.08
4,001 – 5,000 บาท	56	2.25	1.20
5,001 บาท ขึ้นไป	71	1.64	0.90
รวม	278	2.09	1.10

ตารางที่ 4.60
การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับ
ปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการ
ฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ต่ำกว่า 2,000 บาท	2,001-3,000 บาท	3,001-4,000 บาท	4,001-5,000 บาท	5,001 บาทขึ้นไป
ต่ำกว่า 2,000 บาท	-	-0.8610*	0.8751*	-0.5048*	0.111
2,001-3,000 บาท		-	-0.140	0.3562	0.9722*
3,001-4,000 บาท			-	0.3702	0.9862*
4,001-5,000 บาท				-	0.6160*
5,001 บาทขึ้นไป					-

5.17 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้ มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 7.579 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 1.358 โดยกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 บาทขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X} = 4.39$ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.61-4.62) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 5 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,001-4,000 บาท มีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้ สูงกว่าคนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 บาทขึ้นไป มีความเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน สูงกว่าคนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3,001-4,000 บาท มีผลต่อความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้สูงกว่าคนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,001-5,000 บาท (ตารางที่ 4.63)

ตารางที่ 4.61

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
อาชีพกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการ
ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	30.315	7.579	5.580	0.000
ภายในกลุ่ม	273	370.805	1.358		
รวม	277	401.120			

ตารางที่ 4.62

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอาชีพกับ
ความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการ
ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 2,000 บาท	64	4.52	1.19
2,001 – 3,000 บาท	37	4.00	1.55
3,001 – 4,000 บาท	50	4.08	1.20
4,001 – 5,000 บาท	56	4.19	1.33
5,001 บาท ขึ้นไป	71	4.87	0.63
รวม	278	4.39	1.20

ตารางที่ 4.63
การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพกับความต้องการ
บริการภาครัฐ/เอกชนด้านการประชาสัมพันธ์
ข้อมูลข่าวสารความรู้

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ต่ำกว่า 2,000 บาท	2,001-3,000 บาท	3,001-4,000 บาท	4,001-5,000 บาท	5,001 บาทขึ้นไป
ต่ำกว่า 2,000 บาท	-	0.5156*	0.4356*	0.3281	-0.3576
2,001-3,000 บาท		-	-0.800	-0.1875	-0.8732*
3,001-4,000 บาท			-	-0.1075	-0.7932*
4,001-5,000 บาท				-	-0.6857*
5,001 บาทขึ้นไป					-

5.18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการพัฒนาเครื่องช่วยความพิการ/กายอุปกรณ์ มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 6.133 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 0.957 โดยกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาทและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 บาทขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X} = 4.41$ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการพัฒนาเครื่องช่วยความพิการ/กายอุปกรณ์แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.64-4.65) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 6 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,001-5,000 บาท มีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้ สูงกว่าคนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาท และคนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 บาทขึ้นไป มีผลต่อความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการพัฒนาเครื่องช่วยความพิการ/กายอุปกรณ์ สูงกว่าคนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,001-5,000 บาท (ตารางที่ 4.66)

ตารางที่ 4.64

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของอาชีพ
กับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการพัฒนา
เครื่องช่วยความพิการ/กายอุปกรณ์

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	24.533	6.133	6.406	0.000
ภายในกลุ่ม	273	261.361	0.957		
รวม	277	285.894			

ตารางที่ 4.65

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอาชีพ
กับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการ
พัฒนาเครื่องช่วยความพิการ/กายอุปกรณ์

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 2,000 บาท	64	4.61	0.96
2,001 – 3,000 บาท	37	4.09	1.19
3,001 – 4,000 บาท	50	4.17	0.84
4,001 – 5,000 บาท	56	4.10	1.23
5,001 บาท ขึ้นไป	71	4.78	0.70
รวม	278	4.41	1.02

ตารางที่ 4.66
การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพกับความต้องการ
บริการภาครัฐ/เอกชนด้านการพัฒนาเครื่องช่วย
ความพิการ/กายอุปกรณ์

รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน	ต่ำกว่า 2,000 บาท	2,001-3,000 บาท	3,001-4,000 บาท	4,001-5,000 บาท	5,001 บาทขึ้นไป
ต่ำกว่า 2,000 บาท	-	0.5245*	0.4413*	0.5134*	-0.1695
2,001-3,000 บาท		-	-0.0832	-0.0111	-0.6939*
3,001-4,000 บาท			-	0.0721	-0.6107*
4,001-5,000 บาท				-	0.6828*
5,001 บาท ขึ้นไป					-

5.19 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับความต้องการ
บริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 6.796 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 0.768 โดยกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาทและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 บาทขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X} = 4.45$ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.67-4.68) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 5 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,001-5,000 บาท มีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน การจัดสวัสดิการต่าง ๆ สูงกว่าคนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาท และคนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 บาทขึ้นไป มีผลต่อความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ สูงกว่าคนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3,001-5,000 บาท (ตารางที่ 4.69)

ตารางที่ 4.67
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของอาชีพกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน
ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	27.186	6.796	8.849	0.000
ภายในกลุ่ม	273	209.675	0.768		
รวม	277	236.861			

ตารางที่ 4.68
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างของอาชีพ
กับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน
ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 2,000 บาท	64	4.74	0.64
2,001 – 3,000 บาท	37	4.13	1.16
3,001 – 4,000 บาท	50	4.13	0.92
4,001 – 5,000 บาท	56	4.18	1.06
5,001 บาท ขึ้นไป	71	4.80	0.68
รวม	278	4.45	0.92

ตารางที่ 4.69
การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพกับความต้องการ
บริการภาครัฐ/เอกชนด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ต่ำกว่า 2,000 บาท	2,001-3,000 บาท	3,001-4,000 บาท	4,001-5,000 บาท	5,001 บาทขึ้นไป
ต่ำกว่า 2,000 บาท	-	0.6187*	0.6115*	0.5662*	-0.5333
2,001-3,000 บาท		-	-0.0072	-0.0524	-0.6720
3,001-4,000 บาท			-	-0.0452	-0.6648*
4,001-5,000 บาท				-	-0.6196*
5,001 บาทขึ้นไป					-

5.20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 7.440 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 0.929 โดยกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 บาทขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X} = 4.50$ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.70-4.71) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 6 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,001-5,000 บาท มีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสูงกว่าคนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาท และคนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 บาทขึ้นไป มีผลต่อความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสูงกว่าคนพิการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3,001-5,000 บาท (ตารางที่ 4.72)

ตารางที่ 4.70
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของอาชีพกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน
ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	29.759	7.440	8.004	0.000
ภายในกลุ่ม	273	253.741	0.929		
รวม	277	283.500			

ตารางที่ 4.71
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอาชีพ
กับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน
ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 2,000 บาท	64	4.77	0.77
2,001 – 3,000 บาท	37	4.14	1.36
3,001 – 4,000 บาท	50	4.36	0.85
4,001 – 5,000 บาท	56	4.09	1.24
5,001 บาท ขึ้นไป	71	4.87	0.65
รวม	278	4.50	1.01

ตารางที่ 4.72

การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพกับความต้องการบริการ
ภาครัฐ/เอกชนด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ต่ำกว่า 2,000 บาท	2,001-3,000 บาท	3,001-4,000 บาท	4,001-5,000 บาท	5,001 บาทขึ้นไป
ต่ำกว่า 2,000 บาท	-	0.63*	0.41*	0.68*	-0.11
2,001-3,000 บาท		-	-0.22	0.05	-0.74*
3,001-4,000 บาท			-	0.27	-0.51*
4,001-5,000 บาท				-	-0.78*
5,001 บาทขึ้นไป					-

5.21 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประเภทความพิการกับการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า ประเภทความพิการของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 2.458 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 0.504 โดยกลุ่มที่มีความพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหว ทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ และทางจิตใจหรือพฤติกรรม มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X}=2.61$ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ประเภทความพิการมีผลต่อการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.73-4.74) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 4 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p<0.05$) โดยคนพิการที่มีความทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย ทางกายหรือการเคลื่อนไหว ทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ และทางจิตใจหรือพฤติกรรม เข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน สูงกว่าคนพิการทางการมองเห็น (ตารางที่ 4.75)

ตารางที่ 4.73
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างประเภทความพิการกับการเข้าถึงบริการ
ฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	9.831	2.458	4.875	0.001
ภายในกลุ่ม	273	137.629	0.504		
รวม	277	147.460			

ตารางที่ 4.74
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างประเภทความพิการ
กับการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

ประเภทความพิการ	N	\bar{X}	S.D.
- ทางการมองเห็น	34	2.14	0.79
- ทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย	32	2.51	0.62
- ทางกายหรือการเคลื่อนไหว	174	2.70	0.76
- ทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้	15	2.81	0.36
- ทางจิตใจหรือพฤติกรรม	23	2.64	0.39
รวม	278	2.61	0.73

ตารางที่ 4.75

การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างประเภทความพิการกับ
การเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

ประเภทความพิการ	ทางการมองเห็น	ทางการได้ยินหรือการสื่อสาร หรือการสื่อ ความหมาย	ทางกายหรือการเคลื่อนไหว	ทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้	ทางจิตใจหรือพฤติกรรม
ทางการมองเห็น	-	-0.3638*	-0.5587*	-0.5028*	-0.6642*
ทางการได้ยินหรือการสื่อสาร ความหมาย		-	-0.1949	-0.1390	-0.3004
ทางกายหรือการเคลื่อนไหว			-	0.559	-0.1055
ทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้				-	-0.1614
ทางจิตใจหรือพฤติกรรม					-

5.22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประเภทความพิการกับปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า ประเภทความพิการของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 19.477 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 0.946 โดยกลุ่มที่มีความพิการทางการมองเห็นทางการได้ยินหรือการสื่อสารความหมาย ทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ และทางจิตใจหรือพฤติกรรม มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X}=2.09$ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า ประเภทความพิการมีผลต่อปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.76-4.77) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ่ ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 6 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p<0.05$) โดยคนพิการทางการได้ยินหรือการสื่อสารความหมาย ทางกายหรือการเคลื่อนไหว มีปัญหา

อุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน สูงกว่าคนพิการทางการมองเห็น และคนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหว และคนพิการทางสติปัญญาและการเรียนรู้ มีปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน สูงกว่าคนพิการทางได้ยินหรือการสื่อความหมาย และคนพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ และทางจิตใจหรือพฤติกรรมมีปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน สูงกว่าคนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหว (ตารางที่ 4.78)

ตารางที่ 4.76

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประเภทความพิการกับปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	77.910	19.477	20.591	0.000
ภายในกลุ่ม	273	258.235	0.946		
รวม	277	336.145			

ตารางที่ 4.77

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างประเภทความพิการกับปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

ประเภทความพิการ	N	\bar{X}	S.D.
- ทางการมองเห็น	34	2.54	0.82
- ทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย	32	3.16	0.91
- ทางกายหรือการเคลื่อนไหว	174	1.71	1.00
- ทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้	15	2.80	1.01
- ทางจิตใจหรือพฤติกรรม	23	2.37	0.98
รวม	278	2.09	1.10

ตารางที่ 4.78
การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างประเภทความพิการกับ
ปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการ
ฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน

ประเภทความพิการ	ทางการมองเห็น	ทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย	ทางการเคลื่อนไหว	ทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้	ทางจิตใจหรือพฤติกรรม
ทางการมองเห็น	-	-0.6243*	0.8270*	0.1730*	-0.2617
ทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย		-	1.4514*	0.7974*	0.3627
ทางการเคลื่อนไหว			-	-0.6540*	1.0887*
ทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้				-	0.4347
ทางจิตใจหรือพฤติกรรม					-

5.23 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประเภทความพิการกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้ มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า ประเภทความพิการของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 6.622 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 1.372 โดยกลุ่มที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X} = 4.39$ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ประเภทความพิการมีผลต่อความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้ แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.79-4.80) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 4 คู่ อย่างมี

นัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหว มีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้ สูงกว่าคนพิการทางการมองเห็นและทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย และคนพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ และคนพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม มีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้ สูงกว่าคนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหว (ตารางที่ 4.81)

ตารางที่ 4.79

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของประเภทความพิการกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	26.488	6.622	4.826	0.001
ภายในกลุ่ม	273	374.631	1.372		
รวม	277	401.120			

ตารางที่ 4.80

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างประเภทความพิการกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้

ประเภทความพิการ	N	\bar{X}	S.D.
- ทางกรมมองเห็น	34	3.94	1.46
- ทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย	32	4.09	1.17
- ทางกายหรือการเคลื่อนไหว	174	4.63	1.08
- ทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้	15	3.87	1.54
- ทางจิตใจหรือพฤติกรรม	23	4.04	1.11
รวม	278	4.39	1.20

ตารางที่ 4.81
การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างประเภทความพิการกับ
ความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการ
ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้

ประเภทความพิการ	ทางการ มองเห็น	ทางการได้ ยินหรือ การสื่อ ความหมาย	ทางกาย หรือการ เคลื่อนไหว	ทาง สติปัญญา หรือการ เรียนรู้	ทางจิตใจ หรือ พฤติกรรม
ทางการมองเห็น	-	-0.1526	-0.6881*	-0.1023	0.0745
ทางการได้ยินหรือการ สื่อความหมาย		-	-0.5356*	0.0503	0.2271
ทางกายหรือการ เคลื่อนไหว			-	0.5858*	0.7626*
ทางสติปัญญาหรือการ เรียนรู้				-	0.1768
ทางจิตใจหรือ พฤติกรรม					-

5.24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประเภทความพิการกับ
ความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการพัฒนาเครื่องช่วยความพิการ/กายอุปกรณ์ มี
รายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า ประเภทความพิการของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 3.289 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 0.999 โดยกลุ่มที่มีความพิการทางการมองเห็น และคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X} = 4.14$ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ประเภทความพิการมีผลต่อความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการพัฒนาเครื่องช่วยความพิการ/กายอุปกรณ์แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.82-4.83) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ผลการทดสอบมี

ความแตกต่างรายคู่ 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหว มีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการพัฒนาเครื่องช่วยความพิการ/กายอุปกรณ์ สูงกว่าคนพิการทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย (ตารางที่ 4.84)

ตารางที่ 4.82

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
ประเภทความพิการกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน
ด้านการพัฒนาเครื่องช่วยความพิการ/กายอุปกรณ์

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	13.158	3.289	3.293	0.012
ภายในกลุ่ม	273	272.737	0.999		
รวม	277	285.894			

ตารางที่ 4.83

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างประเภทความพิการ
กับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการพัฒนา
เครื่องช่วยความพิการ/กายอุปกรณ์

ประเภทความพิการ	N	\bar{X}	S.D.
- ทางกรมมองเห็น	34	4.28	0.85
- ทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย	32	4.13	0.70
- ทางกายหรือการเคลื่อนไหว	174	4.56	1.07
- ทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้	15	3.87	1.05
- ทางจิตใจหรือพฤติกรรม	23	4.14	0.95
รวม	278	4.14	1.02

ตารางที่ 4.84
การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างประเภทความพิการกับ
ความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการพัฒนา
เครื่องช่วยความพิการ/กายอุปกรณ์

ประเภทความพิการ	ทางการมองเห็น	ทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย	ทางการเคลื่อนไหว	ทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้	ทางจิตใจหรือพฤติกรรม
ทางการมองเห็น	-	0.1593	-0.2770	0.1394	0.4176
ทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย		-	-0.4363*	-0.1999	0.2583
ทางการเคลื่อนไหว			-	0.4164	0.6946
ทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้				-	0.2783
ทางจิตใจหรือพฤติกรรม					-

5.25 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประเภทความพิการกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า ประเภทความพิการของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 4.751 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 0.798 โดยกลุ่มที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X} = 4.45$ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ประเภทความพิการ มีผลต่อความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.85-4.86) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

($p < 0.05$) โดยคนพิการจิตใจหรือพฤติกรรม มีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ สูงกว่าคนพิการทางการมองเห็น (ตารางที่ 4.87)

ตารางที่ 4.85

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
ประเภทความพิการกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน
ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	19.005	4.751	5.954	0.000
ภายในกลุ่ม	273	217.856	0.798		
รวม	277	236.861			

ตารางที่ 4.86

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างของประเภท
ความพิการกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน
ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ

ประเภทความพิการ	N	\bar{X}	S.D.
- ทางกรมมองเห็น	34	4.19	1.01
- ทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย	32	4.12	0.79
- ทางกายหรือการเคลื่อนไหว	174	4.64	0.88
- ทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้	15	3.83	0.96
- ทางจิตใจหรือพฤติกรรม	23	4.26	0.88
รวม	278	4.45	0.92

ตารางที่ 4.87
การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างประเภทความพิการ
กับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน
ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ

ประเภทความพิการ	ทางการมองเห็น	ทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย	ทางกายหรือการเคลื่อนไหว	ทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้	ทางจิตใจหรือพฤติกรรม
ทางการมองเห็น	-	-0.4176	-0.2583	-0.2783	-0.6946*
ทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย		-	0.0199	0.2783	-0.4164
ทางกายหรือการเคลื่อนไหว			-	-0.1359	0.3028
ทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้				-	0.4386
ทางจิตใจหรือพฤติกรรม					-

5.26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประเภทความพิการกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า ประเภทความพิการของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 4.862 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่มเท่ากับ 0.967 โดยกลุ่มที่มีพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหวมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม $\bar{X} = 4.50$ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า ประเภทความพิการมีผลต่อความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.88-4.89) เมื่อได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 3 คู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$) โดยคนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหวมีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการ

จัดสิ่งอำนวยความสะดวก สูงกว่าคนพิการทางการมองเห็น และทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย และคนพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรมมีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก สูงกว่าคนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหว (ตารางที่ 4.90)

ตารางที่ 4.88

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ
ประเภทความพิการกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน
ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	19.448	4.862	5.027	0.001
ภายในกลุ่ม	273	264.052	0.967		
รวม	277	283.500			

ตารางที่ 4.89

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างประเภท
ความพิการกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน
ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

ประเภทความพิการ	N	\bar{X}	S.D.
- ทางกรมมองเห็น	34	4.29	0.87
- ทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย	32	4.13	0.98
- ทางกายหรือการเคลื่อนไหว	174	4.68	0.97
- ทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้	15	3.80	1.37
- ทางจิตใจหรือพฤติกรรม	23	4.39	0.94
รวม	278	4.50	1.01

ตารางที่ 4.90

การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างประเภทความพิการ
กับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้าน
การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

ประเภทความพิการ	ทางการมองเห็น	ทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย	ทางกายหรือการเคลื่อนไหว	ทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้	ทางจิตใจหรือพฤติกรรม
ทางการมองเห็น	-	0.17	-0.39*	-0.10	0.49
ทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย		-	-0.56*	-0.27	0.33
ทางกายหรือการเคลื่อนไหว			-	0.29	0.88*
ทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้				-	0.59
ทางจิตใจหรือพฤติกรรม					-

5.27 สรุปภาพรวมการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน และปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน และปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ ดังนี้

- อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทความพิการ พบว่า อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทความพิการแตกต่างกันมีการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน และมี

ปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- อายุและระดับการศึกษา พบว่า อายุและระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.91

สรุปภาพรวมความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับการเข้าถึงบริการ
ฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้านและปัญหาอุปสรรคของคนพิการ
ในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ

ข้อมูลทั่วไป	การเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน		ปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ	
	มีความสัมพันธ์ (P<0.05)	ไม่มีความสัมพันธ์ (P>0.05)	มีความสัมพันธ์ (P<0.05)	ไม่มีความสัมพันธ์ (P>0.05)
เพศ		✓		✓
อายุ		✓	✓	
ระดับการศึกษา		✓	✓	
สถานภาพ		✓		✓
อาชีพ	✓		✓	
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	✓		✓	
ประเภทความพิการ	✓		✓	

5.28 สรุปภาพรวมการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนทั้ง 4 ด้าน พบว่า

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

- อายุ พบว่า อายุแตกต่างกันมีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทความพิการ พบว่า ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทความพิการแตกต่างกันมีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนทั้ง 4 ด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- สถานภาพ พบว่า สถานภาพแตกต่างกันมีความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชนด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 4.92)

ตารางที่ 4.92

ภาพรวมความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับความต้องการ
บริการภาครัฐ/เอกชน 4 ด้าน

ข้อมูล ทั่วไป	การประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร ความรู้		การพัฒนา เครื่องช่วยความ พิการ/กายอุปกรณ์		การจัดสวัสดิการ ต่าง ๆ		การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก	
	มีความ สัมพันธ์ (P<0.05)	ไม่มีความ สัมพันธ์ (P>0.05)	มีความ สัมพันธ์ (P<0.05)	ไม่มีความ สัมพันธ์ (P>0.05)	มีความ สัมพันธ์ (P<0.05)	ไม่มีความ สัมพันธ์ (P>0.05)	มีความ สัมพันธ์ (P<0.05)	ไม่มีความ สัมพันธ์ (P>0.05)
เพศ		✓		✓		✓		✓
อายุ		✓		✓	✓			✓
ระดับ การศึกษา	✓		✓		✓		✓	
สถานภาพ	✓			✓		✓		✓
อาชีพ	✓		✓		✓		✓	
รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน	✓		✓		✓		✓	
ประเภท ความพิการ	✓		✓		✓		✓	

ส่วนที่ 6 การอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพของคนพิการภายหลังการจดทะเบียนคนพิการ ศึกษาเฉพาะศูนย์บริการจดทะเบียนแบบเบ็ดเสร็จ โรงพยาบาลสระบุรี จากผลการศึกษาที่กล่าวมาแล้วข้างต้นผลการศึกษาดังนี้

6.1 การเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ ทั้ง 4 ด้าน

ภาพรวมเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ ทั้ง 4 ด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านสังคมมากที่สุด รองลงมาคือการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์ และน้อยที่สุดการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ ผลการศึกษาดังนี้

- การเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านสังคม เป็นบริการสาธารณะที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติซึ่งกลุ่มตัวอย่างเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านสังคมในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ทางลาด ห้องน้ำ ที่จอดรถ โทรศัพท์ เป็นต้น มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ในมาตรา 20 กล่าวถึงคนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ

- การเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 51.4 มีการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์ ในเรื่องการได้รับการรักษาพยาบาลโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด โดยในการรักษาพยาบาลนั้นประกอบด้วย การตรวจวินิจฉัย การตรวจทางห้องปฏิบัติการ และการตรวจพิเศษด้วยวิธีอื่น เช่น การตรวจวินิจฉัยโดยการใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (CT SCAN) เป็นต้น การให้ยาและการรักษาพยาบาลโดยการผ่าตัด การให้คำปรึกษาและการบำบัดรักษาอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับระเบียบคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการว่าด้วยการจดทะเบียนคนพิการ พ.ศ. 2537 ที่กล่าวไว้ในข้อ (7) ว่า คนพิการที่จดทะเบียนแล้วได้รับสิทธิประโยชน์ในการสงเคราะห์ การพัฒนา และการฟื้นฟูสมรรถภาพ และสอดคล้องกับนโยบายในระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าที่มุ่งเน้นให้คนพิการได้รับบริการสาธารณสุขตามที่กำหนดในชุดสิทธิประโยชน์ โดยได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมต่อการเข้ารับบริการทุกครั้ง และสอดคล้องกับเพ็ญภักดิ์ ยาหยี (2548, น. 60) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการเข้าถึงสิทธิตามพระราชบัญญัติ

การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 : ศึกษากรณีนิคมโนนสมบูรณ์ จังหวัดขอนแก่น” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความรู้ของคนพิการเกี่ยวกับสิทธิตามมาตรา 15 และความรู้ตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 และเพื่อศึกษาถึงปัญหาในการเข้าถึงสิทธิตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพของคนพิการ พ.ศ. 2534 ผลการศึกษาพบว่า คนพิการมีความรู้มากในเรื่องสิทธิทางการแพทย์ อาทิ รู้ว่าคนพิการที่จดทะเบียนแล้วมีสิทธิได้รับการพัฒนาตามสภาพความพิการ และ/หรือมีสิทธิได้รับการสงเคราะห์อุปการณืเทียม อุปการณืเสริม หรือเครื่องช่วยความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เป็นต้น ซึ่งตรงข้ามกับการศึกษาของ สุวิทย์ วิบุลย์ผลประเสริฐ และคณะ (2539, น. 88-90) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ระบบบริการทางการแพทย์และความต้องการของคนพิการ ตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534” มีวัตถุประสงค์ศึกษาถึงการรับรู้เรื่องพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 รวมทั้งสิทธิประโยชน์และความต้องการทางการแพทย์และทางสังคมของคนพิการด้วย ผลการศึกษา พบว่าคนพิการส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ สาเหตุสำคัญเกี่ยวเนื่องกับโอกาสในการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน โดยเฉพาะผู้นำหมู่บ้านที่ศึกษาไม่ทราบเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ หรือข้อมูลที่เป็นประโยชน์ที่จะส่งเสริมความรู้ด้านกฎหมายและสวัสดิการตามการรับรู้ของชาวบ้านเท่านั้น ในรายที่มีความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 คือการรับรู้ว่าตนได้รับการรักษาพยาบาลฟรี และการเข้าถึงการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 น้อยมาก และโดยเฉพาะกลุ่มคนพิการที่ส่วนใหญ่จะใช้ชีวิตเงียบ ๆ ในชุมชนจึงไม่มีการเข้าถึงและรับรู้ข้อมูลได้ อาจเนื่องจากการจดทะเบียนแบบเบ็ดเสร็จ โรงพยาบาลสระบุรี มุ่งเน้นในด้านการจัดให้บริการแบบองค์รวม (Holistic Care) การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Care) การผสมผสานการให้บริการทั้ง 4 มิติ (Integrated Care) คือ รักษาพยาบาลระดับปฐมภูมิ ส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค และฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อให้คนพิการได้เข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์ และส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ที่รัฐกำหนด รวมทั้งอำนวยความสะดวกให้กับคนพิการในการขึ้นทะเบียนบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประเภทคนพิการ (ท.74) และให้คำแนะนำในสิทธิประโยชน์ด้านการรักษาพยาบาลที่คนพิการควรจะได้รับซึ่งทำให้คนพิการได้เข้าถึงบริการด้านการรักษาพยาบาลอย่างแท้จริง ส่วนเรื่องการได้รับการส่งต่อไปรักษาโรงพยาบาลอื่นๆ ที่ตรงกับสภาพความพิการน้อยที่สุด ร้อยละ 8.3 พบว่า คนพิการส่วนใหญ่ได้รับการรักษาพยาบาลที่ตรงกับสภาพความพิการของตนเองที่หน่วยบริการโรงพยาบาลสระบุรี ซึ่งเป็นโรงพยาบาลในระดับทุติยภูมิและมีแพทย์ครบทุกสาขาวิชาชีพ

- การเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 50.7 ได้รับการศึกษาตามเกณฑ์ภาคบังคับทั้งในระบบและนอกระบบ และร้อยละ 51.8 ได้รับการศึกษาในสถานศึกษาร่วมกับเด็กปกติ ซึ่งตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ในมาตรา 20 ข้อ(2) กล่าวว่า การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสมในสถานศึกษาเฉพาะหรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือก หรือการศึกษานอกระบบโดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาสำหรับคนพิการให้การสนับสนุนตามความเหมาะสม และสอดคล้องกับจรรยาบรรณ ฝ่องแผ้ว และคณะ (2533, น. 110-114) ได้กล่าวถึงการเข้าถึงในด้านการศึกษาว่า เด็กพิการสามารถรับบริการด้านการศึกษาได้ และเด็กพิการทางร่างกายสามารถจะไปร่วมเรียนในโรงเรียนสามัญได้

- การเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 42.8 ได้รับการยื่นเรื่องการกู้ยืมเงินประกอบอาชีพ ซึ่งตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ในมาตรา 20 ข้อ(3) กล่าวว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และบริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกเทคโนโลยีหรือความช่วยเหลืออื่นใดเพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนพิการ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด ข้อ (9) การจัดสวัสดิการเบี้ยความพิการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ และสอดคล้องกับเพ็ญภาค ยาหยา (2548, น. 60) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการเข้าถึงสิทธิตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 : ศึกษากรณีนิคมโนนสมบูรณ์ จังหวัดขอนแก่น” ผลการศึกษาพบว่า ความรู้ทางด้านการประกอบอาชีพของคนพิการมีความรู้ต่ำ เนื่องจากคนพิการส่วนใหญ่ไม่ได้ออกสู่สังคมภายนอกมากนัก และจะทำการเกษตร เช่น เพาะปลูกพืชไร่ รับจ้างทำนา หรือรับเลี้ยงโคอยู่แถวบ้าน และคนพิการส่วนใหญ่มีอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพและมีเบี้ยยังชีพประจำอยู่แล้ว แต่เนื่องจากสภาพปัญหาทางสังคมของคนพิการนั้นในปัจจุบันได้มีการพัฒนารูปแบบกรณีการกู้ยืมเงินประกอบอาชีพสามารถยื่นกู้ได้ที่สำนักงานพัฒนาสังคมจังหวัดทุกจังหวัด โดยมีคณะอนุกรรมการของจังหวัดเป็นผู้พิจารณา และสอดคล้องกับปฏิญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการไทย ข้อ (7) กล่าวว่า คนพิการมีสิทธิและโอกาสได้รับการเตรียมความพร้อมด้านอาชีพ การฝึกอาชีพ การประกอบอาชีพทุกประเภท ได้รับการจ้างงานหรือว่าจ้างเข้าทำงานตามความต้องการและความสามารถ โดยได้รับค่าตอบแทนและสวัสดิการได้รับความก้าวหน้า ร่วมทั้งได้เข้าร่วมเป็นสหภาพแรงงานโดยไม่มีกีดกันหรือเลือกปฏิบัติ

ผลการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลทั่วไปกับการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ ทั้ง 4 ด้าน พบว่า อายุและระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อันเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปสามารถเข้าถึงบริการทั้ง 4 ด้าน มากกว่าอาชีพอื่น เนื่องมาจากสิทธิประโยชน์ของหลักประกันสุขภาพได้ให้สิทธิประโยชน์ที่มากกว่าโดยไม่มีข้อจำกัดเหมือนสิทธิอื่น เช่น สิทธิข้าราชการ สิทธิประกันสังคม เป็นต้น อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทความพิการแตกต่างกันมีการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.2 ปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ ภายหลังจากจดทะเบียนคนพิการ

ผลการศึกษาปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ ภายหลังจากจดทะเบียนคนพิการแบบเบ็ดเสร็จ พบว่า ภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัญหาอุปสรรคที่พบเป็นปัญหาในเรื่องค่าพาหนะในการเดินทางสำหรับตัวคนพิการเอง และปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับรองศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประธานฝ่ายกฎหมายและสิทธิเสรีภาพมนุษยชน สภาคนพิการแห่งประเทศไทย (<http://www.wiriya.net> และ <http://www.oppd.opp.go.th>, 2550) ได้กล่าวถึงปัญหาของคนพิการว่า ปัญหาความยากจนของครอบครัวคนพิการ ทำให้ครอบครัวไม่อาจแบกรับภาระเลี้ยงดูคนพิการได้ ทำให้ต้องขายคนพิการให้แก่บุคคลอื่น หรือใช้คนพิการไปขอทาน หรือทอดทิ้งคนพิการให้เร่ร่อนช่วยเหลือตนเองโดยลำพัง ส่วนครอบครัวที่ต้องการให้คนพิการได้รับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยเฉพาะครอบครัวในชนบท ก็ไม่มีเงินที่จะเป็นค่าใช้จ่ายในการนำคนพิการไปรับบริการ ณ สถานที่ให้บริการ ซึ่งมักอยู่ห่างไกลจากที่อยู่ของตน หรือไม่มีเงินสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็น ในกรณีไม่อาจรับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพจากสถานที่ที่จัดไว้สำหรับคนพิการ โดยเฉพาะต้องไปรับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพจากสถาบันที่จัดไว้สำหรับบุคคลทั่วไป

ผลการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลทั่วไปกับปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ ภายหลังจากจดทะเบียนคนพิการ พบว่า อายุและระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทความพิการแตกต่างกัน มีปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.3 ความต้องการบริการภาครัฐ/เอกชน ของคนพิการ ในการเข้าถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

ผลการศึกษาพบว่า คนพิการมีความต้องการในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานบริการมากขึ้น ร้อยละ 72.7 ซึ่งสอดคล้องตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 มาตรา 20 ข้อ(8) กล่าวว่า สิทธิที่จะนำสัตว์นำทาง เครื่องมือหรืออุปกรณ์นำทาง หรือเครื่องช่วยความพิการใด ๆ ติดตัวไปในยานพาหนะหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการเดินทาง และการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ โดยได้รับการยกเว้นค่าบริการค่าธรรมเนียม และค่าเช่าเพิ่มเติมสำหรับสัตว์ เครื่องมืออุปกรณ์ หรือเครื่องช่วยความพิการ และสอดคล้องกับศรัณยา เชื้อหอม (2548, น. 1) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความต้องการของคนพิการในการเข้าถึงบริการธนาคารอิเล็กทรอนิกส์” (E-Banking) พบว่า ปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึงบริการธนาคาร คนพิการอยู่ในระดับปานกลาง โดยคนพิการพยายามปรับตัวให้เข้ากับบริการต่าง ๆ ของธนาคาร และต้องการให้ธนาคารจัดตู้เอทีเอ็ม ที่มีเสียงพูด ตู้เอทีเอ็ม ที่เตี้ยพอให้รถเข็นเข้าไปได้ และในส่วนของรัฐควรเล็งเห็นความสำคัญของคนพิการเท่าเทียมกับคนปกติในสังคม และยังให้ข้อเสนอแนะว่า รัฐควรมีนโยบายและให้การสนับสนุนให้คนพิการเข้าถึงบริการต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่